

Официален вестник на Европейския съюз

С 38



Издание
на български език

Информация и известия

Година 60
6 февруари 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/C 038/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/C 038/02 Дело C-127/15: Решение на Съда (трети състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Autriche) — Verein für Konsumenteninformation/INKO, Inkasso GmbH (Преюдициално запитване — Директива 2008/48/ЕО — Защита на потребителите — Потребителски кредит — Член 2, параграф 2, буква й) — Споразумения за плащане чрез вноски — Разсрочено плащане, за което не се начисляват разходи — Член 3, буква е) — Кредитни посредници — Дружества за събиране на вземания, които действат от името на кредиторите) 2

2017/C 038/03 Дело C-208/15: Решение на Съда (пети състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — Stock '94 Szolgáltató Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Интегрирано сътрудничество — Предоставяне на финансиране и доставка на текущи активи, необходими за земеделското производство — Единна комплексна доставка — Отделни и независими доставки — Съпътстваща и основна доставка) 3

BG

2017/C 038/04	Дело C-453/15: Решение на Съда (втори състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — наказателно производство срещу А, В (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 56 — Място на доставка на услуги — Понятието „други подобни права“ — Прехвърляне на квоти за емисии на парникови газове)	3
2017/C 038/05	Съединени дела C-532/15 и C-538/15: Решение на Съда (първи състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot — Испания) — Euroseamamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA/ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Francesc de Bolós Pi/Urbaser SA (C-538/15) (Преюдициално запитване — Услуги, предоставяни от съдебните повереници — Тарифа — Юрисдикции — Невъзможност за дерогация)	4
2017/C 038/06	Дело C-553/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Undis Servizi Srl/Comune di Sulmona (Преюдициално запитване — Обществени поръчки за услуги — Възлагане на поръчката без провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка — „Вътрешно“ възлагане — Условия — Аналогичен контрол — Извършване на основната част от дейността — Дружество изпълнител с публичен капитал, притежавано от няколко органа на местна власт — Дейност, извършвана и в полза на органи на местна власт, които нямат дялово участие — Дейност, наложена от публичен орган, който няма дялово участие)	5
2017/C 038/07	Дело C-600/15: Решение на Съда (десети състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/Lemnis Lighting BV (Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Митнически съюз и обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиции 8539, 8541, 8543, 8548 и 9405 — Светодиодни лампи (LED)	5
2017/C 038/08	Дело C-686/15: Решение на Съда (шести състав) от 7 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Općinski sud u Velikoj Gorici — Хърватия) — Vodoopskrba i odvodnja d.o.o./Željka Klafurić (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2000/60/ЕО — Рамка за действията на Европейския съюз в областта на политиката за водите — Възстановяване на разходите за водни услуги — Изчисляване на размера на дължимата от потребителя сума — Променлива част, свързана с действителното потребление, и независима от това потребление непроменлива част)	6
2017/C 038/09	Дело C-535/16: Преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Mureș (Румъния), постъпило на 21 октомври 2016 г. — Michael Tibor Bachman/FAER IFN SA	7
2017/C 038/10	Дело C-550/16: Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 31 октомври 2016 г. — A, S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	7
2017/C 038/11	Дело C-556/16: Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 3 ноември 2016 г. — Lutz GmbH/Hauptzollamt Hannover	8
2017/C 038/12	Дело C-571/16: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 14 ноември 2016 година — Николай Кантарев/Българска народна банка	9
2017/C 038/13	Дело C-583/16: Преюдициално запитване от cour d'appel de Versailles (Франция), постъпило на 17 ноември 2016 г. — Green Yellow Canet en Roussillon SNC/Enedis, SA	10
2017/C 038/14	Дело C-584/16: Преюдициално запитване от cour d'appel de Versailles (Франция), постъпило на 17 ноември 2016 г. — Green Yellow Hyères Sup SNC/Enedis, SA	11

2017/C 038/15	Дело C-589/16: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Австрия), постъпило на 21 ноември 2016 г. — Mario Alexander Filippi и др.	11
2017/C 038/16	Дело C-592/16: Преюдициално запитване от cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 23 ноември 2016 г. — Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL/État belge	12
2017/C 038/17	Дело C-612/16: Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство), постъпило на 28 ноември 2016 г. — C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	13
2017/C 038/18	Дело C-618/16: Преюдициално запитване от Upper Tribunal (Обединено кралство), постъпило на 29 ноември 2016 г. — Rafal Prefeta/Secretary of State for Work and Pensions	14
2017/C 038/19	Дело C-619/16: Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgerichts Berlin-Brandenburg (Германия), постъпило на 29 ноември 2016 г. — Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin	15
2017/C 038/20	Дело C-620/16: Иск, предявен на 29 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия	15
2017/C 038/21	Дело C-622/16 P: Жалба, подадена на 26 ноември 2016 г. от Scuola Elementare Maria Montessori Srl срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия	16
2017/C 038/22	Дело C-623/16 P: Жалба, подадена на 25 ноември 2016 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия	17
2017/C 038/23	Дело C-624/16 P: Жалба, подадена на 25 ноември 2016 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-219/13, Ferracci/Комисия	17
2017/C 038/24	Дело C-638/16: Преюдициално запитване от Conseil du Contentieux des Étrangers (Белгия), постъпило на 12 декември 2016 г. — X, X/État belge	18
2017/C 038/25	Дело C-640/16 P: Жалба, подадена на 9 декември 2016 г. от Greenpeace Energy eG срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 26 септември 2016 г. по дело T-382/15, Greenpeace Energy eG/Европейска комисия	19
2017/C 038/26	Дело C-659/16: Жалба, подадена на 20 декември 2016 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз	20

Общ съд

2017/C 038/27	Дело T-199/04 RENV: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Gul Ahmed Textile Mills/Съвет (Дъмпинг — Внос на памучно спално бельо с произход от Пакистан — Правен интерес — Откриване на разследването — Конструирана нормална стойност — Явна грешка в преценката — Право на защита — Задължение за мотивиране — Право на лицата да изразят становище по време на изслушването — Сравнение между нормалната стойност и експортната цена — Намаляване на вносите мита — Корекция — Вреда — Причинно-следствена връзка — Правила на СТО)	21
2017/C 038/28	Дело T-169/08: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — DEI/Комисия (Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Гръцки пазари за доставка на лигнитни въглища и на електроенергия на едро — Решение, с което се установява нарушение на член 86, параграф 1 ЕО във връзка с член 82 ЕО — Предоставяне или запазване в сила на права за експлоатация на находища на лигнитни въглища, публична собственост, в полза на публично предприятие — Определяне на разглежданите пазари — Наличие на неравенство във възможностите — Задължение за мотивиране — Оправдани правни очаквания — Злоупотреба с власт — Пропорционалност)	21

2017/C 038/29	Дело T-421/09: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — DEI/Комисия (Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Гръцки пазари за доставка на лигнитни въглища и на електроенергия на едро — Решение за определяне на специални мерки за коригиране на антиконкурентните последици от нарушение на член 86, параграф 1 ЕО във връзка с член 82 ЕО — Член 86, параграф 3 ЕО — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Свобода на договаряне)	22
2017/C 038/30	Дело T-112/13: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Mondelez UK Holdings & Services/EUIPO — Société des produits Nestlé (Форма на блокче шоколад) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Триизмерна марка — Форма на блокче шоколад — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 52, параграфи 1 и 2 от Регламент № 207/2009)	23
2017/C 038/31	Дело T-177/13: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — TestBioTech и др./Комисия (Околна среда — Генетично модифицирани продукти — Генетично модифицирана соя MON 87701 x MON 89788 — Отхвърляне на искането за вътрешно преразглеждане на решението за разрешаване на пускането на пазара като неоснователно — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)	24
2017/C 038/32	Дело T-466/14: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Испания/Комисия (Митнически съюз — Внос на продукти, произведени от риба тон с произход от Салвадор — Последващо събиране на вносни мита — Искане за отказ от събиране на вносни мита — Член 220, параграф 2, буква б) и член 236 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Право на добра администрация в рамките на член 872а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Грешка на компетентните органи, която не може да бъде открита)	24
2017/C 038/33	Дело T-548/14: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Испания/Комисия (Митнически съюз — Внос на продукти, произведени от риба тон с произход от Еквадор — Последващо събиране на вносни мита — Искане за отказ от събиране на вносни мита — Член 220, параграф 2, буква б) и член 236 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Уведомление за вносителите, публикувано в Официален вестник — Добросъвестност — Искане за опрошаване на вносни мита — Член 239 от Регламент (ЕИО) № 2913/92)	25
2017/C 038/34	Дело T-758/14: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Infineon Technologies/Комисия (Конкуренция — Картели — Чипове за смарт карти — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Обмен на чувствителна търговска информация — Право на защита — Нарушение с оглед на целта — Доказване — Погасителна давност — Едно-единствено продължено нарушение — Насоки от 2006 година относно метода за определяне на глобите — Стойност на продажбите)	26
2017/C 038/35	Дело T-762/14: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Philips и Philips France/Комисия (Конкуренция — Картели — Чипове за смарт карти — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Обмен на чувствителна търговска информация — Нарушение с оглед на целта — Едно-единствено продължено нарушение — Принципа на добрата администрация — Дължима грижа — Доказване — Известие относно сътрудничеството от 2006 г. — Известие относно производството за постигане на споразумение — Погасителна давност — Насоки от 2006 година относно метода за определяне на глобите — Стойност на продажбите)	26
2017/C 038/36	Дело T-808/14: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Испания/Комисия (Държавни помощи — Цифрова телевизия — Помощ за въвеждането на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони на Кастилия-Ла Манча — Решение, с което помощите се обявяват за несъвместими с вътрешния пазар — Понятие за предприятие — Икономическа дейност — Предимство — Услуга от общ икономически интерес — Нарушаване на конкуренцията — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Задължение за полагане на грижа — Разумен срок — Правна сигурност — Равно третиране — Пропорционалност — Субсидиарност — Право на информирание)	27

2017/C 038/37	Съединени дела T-37/15 и T-38/15: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Abertis Telecom Terrestre и Telecom Castilla-La Mancha/Комисия (Държавни помощи — Цифрова телевизия — Помощ за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони в Кастилия-Ла Манча — Решение, с което помощите се обявяват за несъвместими с вътрешния пазар — Понятие за предприятие — Икономическа дейност — Предимство — Услуга от общ икономически интерес — Нарушение на конкуренцията — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Нови помощи)	28
2017/C 038/38	Дело T-212/15: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Aldi/EUIPO — Miquel Alimentació Grup (Gourmet) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Gourmet“ — По-ранни национални словни и фигуративни марки „GOURMET“ и „Gourmet“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	28
2017/C 038/39	Дело T-227/15: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Redpur/EUIPO — Redwell Manufaktur (Redpur) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на словната марка на Европейския съюз „Redpur“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „redwell INFRAROT HEIZUNGEN“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	29
2017/C 038/40	Дело T-330/15: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Keil/EUIPO — NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktion (BasenCitate) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „BasenCitate“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	30
2017/C 038/41	Дело T-366/15: Решение на Общия съд от 14 декември 2016 г. — Тодорова-Андрова/Съвет и др. (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура по повишаване за 2011 г. — Невключване в списъка на длъжностните лица за повишаване — Отхвърляне на първоинстанционната жалба — Член 45 от Правилника за длъжностните лица — Клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Равно третиране — Задължение за мотивиране — Тежест на доказване — Задължение на съда по същество да проведе съдебно дирене — Възражение за незаконосъобразност — Правило за съответствие между подадената по административен ред жалба и жалбата пред съда на Съюза)	30
2017/C 038/42	Дело T-391/15: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Aldi/EUIPO — Cantina Tollo (ALDIANO) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ALDIANO“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „ALDI“ — Реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент № (ЕО) № 207/2009 — Правило 22, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2868/95)	31
2017/C 038/43	Дело T-529/15: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Intesa Sanpaolo/EUIPO (START UP INITIATIVE) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „START UP INITIATIVE“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009)	32
2017/C 038/44	Съединени дела T-678/15 и T-679/15: Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Novartis/EUIPO (Изображение на сив полумесец и изображение на зелен полумесец) (Марка на Европейския съюз — Заявки за регистрация на фигуративни марки на Европейския съюз, представляващи изображение на сив полумесец и изображение на зелен полумесец — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Простота на знака — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	32

2017/C 038/45	Дело T-716/15: Решение на Общия съд от 9 ноември 2016 г. — Gallardo Blanco/EUIPO — Expasa Agricultura y Ganadería (Изображение на железен зъбалец на конска юзда във формата на Н) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, състояща се от изображение на железен зъбалец на конска юзда във формата на Н — По-ранни фигуративни марка на Европейския съюз и испанска марка — Относително основание за отказ — Реално използване на по-ранните марки — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009)	33
2017/C 038/46	Дело T-826/16 R: Определение на заместник-председателя на Общия съд от 16 декември 2016 г. — Casasnovas Bernad/Комисия (Обезпечително производство — Публична служба — Договорно наети служители — Прекратяване на договор за неопределено време — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	33
2017/C 038/47	Дело T-746/16: Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — Andreassons Åkeri и др./Комисия	34
2017/C 038/48	Дело T-778/16: Жалба, подадена на 9 ноември 2016 г. — Ирландия/Комисия	35
2017/C 038/49	Дело T-834/16: Жалба, подадена на 29 ноември 2016 г. — QC/Европейски съвет	36
2017/C 038/50	Дело T-837/16: Жалба, подадена на 28 ноември 2016 г. — Швеция/Комисия	37
2017/C 038/51	Дело T-838/16: Иск, предявен на 30 ноември 2016 г. — BP/Агенция на Европейския съюз за основните права	38
2017/C 038/52	Дело T-842/16: Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — Repower/EUIPO — repowermap (REPOWER)	39
2017/C 038/53	Дело T-843/16: Жалба, подадена на 29 ноември 2016 г. — dm-drogerie markt/EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)	40
2017/C 038/54	Дело T-844/16: Жалба, подадена на 29 ноември 2016 г. — Alpirsbacher Klosterbräu Glauner/EUIPO (Klosterstoff)	41
2017/C 038/55	Дело T-848/16: Жалба, подадена на 1 декември 2016 г. — Deichmann/EUIPO — Vans (V)	41
2017/C 038/56	Дело T-849/16: Жалба, подадена на 4 декември 2016 г. — PGNiG Supply & Trading/Комисия	42
2017/C 038/57	Дело T-850/16: Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — QE/Eurojust	43
2017/C 038/58	Дело T-854/16: Жалба, подадена на 5 декември 2016 г. — Barata/Парламент	44
2017/C 038/59	Дело T-857/16: Жалба, подадена на 5 декември 2016 г. — Erdinger Weißbräu Werner Brombach/EUIPO (Форма на голяма чаша)	45
2017/C 038/60	Дело T-859/16: Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — Damm/EUIPO — Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)	46
2017/C 038/61	Дело T-860/16: Жалба, подадена на 6 декември 2016 г. — Wirecard/EUIPO (mycard2go)	46
2017/C 038/62	Дело T-861/16: Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — C & J Clark International/Комисия	47
2017/C 038/63	Дело T-862/16: Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — fritz-kulturgüter/EUIPO — Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)	48
2017/C 038/64	Дело T-863/16: Жалба, подадена на 5 декември 2016 г. — Le Pen/Парламент	48
2017/C 038/65	Дело T-869/16: Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — Wenger/EUIPO — Swissgear (SWISSGEAR)	50

2017/C 038/66	Дело T-873/16: Жалба, подадена на 8 декември 2016 г. — Groupe Canal +/Комисия	50
2017/C 038/67	Дело T-878/16: Жалба, подадена на 9 декември 2016 г. — Karelia/EUIPO (KARELIA)	52
2017/C 038/68	Дело T-883/16: Жалба, подадена на 16 декември 2016 г. — Република Полша/Комисия	52
2017/C 038/69	Дело T-884/16: Жалба, подадена на 15 декември 2016 г. — Multiconnect/Комисия	53
2017/C 038/70	Дело T-885/16: Жалба, подадена на 15 декември 2016 г. — Mass Response Service/Комисия	54
2017/C 038/71	Дело T-167/16: Определение на Общия съд от 26 октомври 2016 г. — Полша/Комисия	54
2017/C 038/72	Дело T-535/16: Определение на Общия съд от 5 декември 2016 г. — McGillivray/Комисия	55

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 038/01)

Последна публикация

ОВ С 30, 30.1.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 22, 23.1.2017 г.

ОВ С 14, 16.1.2017 г.

ОВ С 6, 9.1.2017 г.

ОВ С 475, 19.12.2016 г.

ОВ С 462, 12.12.2016 г.

ОВ С 454, 5.12.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (трети състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Autriche) — Verein für Konsumenteninformation/INKO, Inkasso GmbH

(Дело C-127/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2008/48/ЕО — Защита на потребителите — Потребителски кредит — Член 2, параграф 2, буква й) — Споразумения за плащане чрез вноски — Разсрочено плащане, за което не се начисляват разходи — Член 3, буква е) — Кредитни посредници — Дружества за събиране на вземания, които действат от името на кредиторите)

(2017/C 038/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Verein für Konsumenteninformation

Ответник: INKO, Inkasso GmbH

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 2, буква й) от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че споразумението за плащане на кредит чрез вноски, сключено поради неизпълнението на потребителя между последния и кредитора с посредничеството на бюро за събиране на задължения, не представлява споразумение, „за което не се начисляват разходи“, по смисъла на тази разпоредба, когато с него потребителят поема задължение да погаси общия размер на кредита и да плати лихви или разходи, непредвидени в първоначалния договор, въз основа на който посоченият кредит е бил предоставен.
- 2) Член 3, буква е) и член 7 от Директива 2008/48 трябва да се тълкуват в смисъл, че бюро за събиране на задължения, което от името на кредитора сключва споразумение за плащане чрез вноски на неиздължен кредит, но което действа като кредитен посредник само в спомагателно качество, което обстоятелство трябва да се провери от запитващата юрисдикция, следва да се счита за „кредитен посредник“ по смисъла на член 3, буква е) и не носи задължението за предоставяне на преддоговорна информация на потребителя по членове 5 и 6 от тази директива.

⁽¹⁾ ОВ C 205, 22.6.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — Stock '94 Szolgáltató Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Дело C-208/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Интегрирано сътрудничество — Предоставяне на финансиране и доставка на текущи активи, необходими за земеделското производство — Единна комплексна доставка — Отделни и независими доставки — Съпътстваща и основна доставка)

(2017/C 038/03)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stock '94 Szolgáltató Zrt.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Диспозитив

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че:

- сделка по интегрирано селскостопанско сътрудничество, съгласно която икономически оператор доставя стоки на земеделски производител и му предоставя заем, предназначен за закупуване на тези стоки, представлява една единна сделка за целите на тази директива, при която доставката на стоки представлява основната доставка. Данъчната основа на тази единна сделка включва както цената на посочените стоки, така и платените лихви върху отпуснатите заеми на земеделските производители,
- фактът, че интеграторът може да предоставя на земеделските производители допълнителни услуги или да закупи произведените от тях селскостопански стоки, е без значение за квалификацията на съответната сделка като единна сделка за целите на Директива 2006/112.

⁽¹⁾ ОВ C 236, 20.7.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — наказателно производство срещу А, В

(Дело C-453/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 56 — Място на доставка на услуги — Понятието „други подобни права“ — Прехвърляне на квоти за елисии на парникови газове)

(2017/C 038/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното наказателно производство

А, В

в присъствието на: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Диспозитив

Член 56, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност следва да се тълкува в смисъл, че „другите подобни права“, посочени в тази разпоредба, включват квотите за елисии на парникови газове, както са определени в член 3, буква а) от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за елисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 3.11.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot — Испания) — Eurothaneamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA/ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Francisc de Bolós Pi/Urbaser SA (C-538/15)

(Съединени дела C-532/15 и C-538/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Услуги, предоставяни от съдебните довереници — Тарифа — Юрисдикции — Невъзможност за дерогация)

(2017/C 038/05)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Eurothaneamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA C-532/15), Francisc de Bolós Pi (C-538/15)

Ответници: ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Urbaser SA (C-538/15)

в присъствието на: Consejo General de Procuradores de España (C-532/15)

Диспозитив

- 1) Член 101 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национално законодателство като разглежданото по главните производства, съгласно което възнаграждението на съдебните довереници се определя по тарифа, която може да бъде увеличавана или намалявана само с 12 % и чието стриктно прилагане се проверява от националните юрисдикции, които обаче не могат при изключителни обстоятелства да се отклоняват от определените с тази тарифа граници.
- 2) Съдът на Европейския съюз няма компетентност да отговори на втория и третия въпрос по дело C-532/15, както и на третия до петия въпрос по дело C-538/15, поставени съответно от Audiencia Provincial de Zaragoza (Съд на провинция Сарагоса, Испания) и от Juzgado de Primera Instancia de Olot (Районен съд, Olot, Испания).

⁽¹⁾ ОВ С 429, 21.12.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Undis Servizi Srl/Comune di Sulmona

(Дело C-553/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки за услуги — Възлагане на поръчката без провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка — „Вътрешно“ възлагане — Условия — Аналогичен контрол — Извършване на основната част от дейността — Дружество изпълнител с публичен капитал, притежавано от няколко органа на местна власт — Дейност, извършвана и в полза на органи на местна власт, които нямат дялово участие — Дейност, наложена от публичен орган, който няма дялово участие)

(2017/C 038/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Undis Servizi Srl

Ответник: Comune di Sulmona

в присъствието на: Cogesa SpA

Диспозитив

- 1) В рамките на прилагането на практиката на Съда относно прякото „вътрешно“ възлагане на обществени поръчки, за да се определи дали правният субект — изпълнител, осъществява основната част от дейността си за възлагащия орган, в частност органите на местна власт, които са негови акционери и които го контролират, в тази дейност не следва да се включва дейността, наложена на правния субект от публичен орган, който няма дялово участие в този субект, в полза на органи на местна власт, които също нямат дялово участие в посочения субект и не упражняват никакъв контрол върху него. Последната дейност трябва да се разглежда като дейност, извършвана за трети лица.
- 2) За целите на преценката дали правният субект — изпълнител, извършва основната част от дейността си за органите на местна власт, които са негови акционери и които съвместно упражняват върху него контрол, аналогичен на този, който упражняват върху собствените си служби, следва да се вземат предвид всички обстоятелства по случая, които могат да включват дейността, която този правен субект — изпълнител, е извършил за същите органи на местна власт, преди да влезе в сила този съвместен контрол.

⁽¹⁾ ОВ C 27, 25.1.2016 г.

Решение на Съда (десети състав) от 8 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/Lemnis Lighting BV

(Дело C-600/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 2658/87 — Митнически съюз и обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Позиции 8539, 8541, 8543, 8548 и 9405 — Светодиодни лампи (LED))

(2017/C 038/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Ответник: Lemnis Lighting BV

Диспозитив

Ако след преценка от запитващата юрисдикция на всички фактически обстоятелства, с които същата разполага, не следва друго, Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата литническа тарифа, в редакцията му съгласно Регламент (ЕО) № 1214/2007 на Комисията от 20 септември 2007 г., трябва да се тълкува в смисъл, че стоки като разглежданите в главното производство светодиодни лампи попадат в позиция 8543 от тази номенклатура.

⁽¹⁾ ОВ С 48, 8.2.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 7 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Općinski sud u Velikoj Gorici — Хърватия) — Vodoopskrba i odvodnja d.o.o./Željka Klafurić

(Дело C-686/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2000/60/ЕО — Рамка за действията на Европейския съюз в областта на политиката за водите — Възстановяване на разходите за водни услуги — Изчисляване на размера на дължимата от потребителя сума — Променлива част, свързана с действителното потребление, и независима от това потребление непроменлива част)

(2017/C 038/08)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Općinski sud u Velikoj Gorici

Страни в главното производство

Ищец: Vodoopskrba i odvodnja d.o.o.

Ответник: Željka Klafurić

Диспозитив

Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда, че фактурираната на потребителя цена на водните услуги включва не само променлива част, изчислена в зависимост от обема на действително изразходваната от заинтересованото лице вода, но и постоянна част, която не е свързана с този обем.

⁽¹⁾ ОВ С 111, 29.3.2016 г.

Преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Mureş (Румъния), постъпило на 21 октомври 2016 г. — Michael Tibor Bachman/FAER IFN SA

(Дело C-535/16)

(2017/C 038/09)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Specializat Mureş

Страни в главното производство

Жалбоподател: Michael Tibor Bachman

Ответник: FAER IFN SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2, параграф 2 от Директива № 93/13/ЕИО ⁽¹⁾, в който е дадено определение на понятието „потребител“, да се тълкува в смисъл, че то включва и физическо лице, което чрез договор за новация поема пред институция, която предоставя по занятие кредити, задължение за погасяване на кредити, първоначално отпуснати на дадено дружество за предназначени за неговата дейност цели, съответно за инвестиции в пътния превоз на стоки, когато това физическо лице няма явна връзка със съответното дружество, но е постъпило по този начин поради връзките, които има, извън дейността му по занятие, с лицето, което е било управител на дружеството, получател на първоначално отпуснатите кредити, както и с лицата, подписали акцесорни договори към първоначалните договори за кредит (договори за поръчителство, договор за обезпечение върху недвижим имот/за ипотека)?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ 1993 L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273)

Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 31 октомври 2016 г. — A, S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Дело C-550/16)

(2017/C 038/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag, , zittingsplaats Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподатели: A, S

Ответник: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Преюдициален въпрос

Във връзка със събирането на семейството на бежанци трябва ли за „непридружени малолетни или непълнолетни лица“ по смисъла на член 2, буква е) от Директива 2003/86 ⁽¹⁾ да се смятат и гражданите на трети страни или лицата без гражданство на възраст под 18 години, които влизат на територията на държава членка непридружени от възрастен, който да отговаря за тях по закон или съгласно обичая, и които

— подават молба за убежище,

— навършват 18 години по време на процедурата по предоставяне на убежище в държавата членка,

- получават убежище с обратна сила, считано от момента на подаване на молбата, и
- впоследствие подават заявление за събиране на семейството?

(¹) Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, 2003 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 164).

**Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 3 ноември 2016 г. —
Lutz GmbH/Hauptzollamt Hannover**

(Дело C-556/16)

(2017/C 038/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lutz GmbH

Ответник: Hauptzollamt Hannover

Преюдициални въпроси

- 1) а) Трябва ли обяснителните бележки на Европейската комисия към Комбинираната номенклатура на Европейския съюз (¹) относно подпозиция 6212 2000 (ОВ С 76, 2015 г., стр. 1, 255) да се тълкуват в смисъл, че колан-гащите имат „ограничена хоризонтална еластичност“ винаги когато хоризонталната еластичност е по-малка от вертикалната?
- б) При утвърдителен отговор на буква а) от първия въпрос:

По какви обективни критерии следва да се извършва това сравнение между вертикалната и хоризонталната еластичност?
- 2) При отрицателен отговор на буква а) от първия въпрос:
 - а) Трябва ли обяснителните бележки на Европейската комисия към Комбинираната номенклатура на Европейския съюз относно подпозиция 6212 2000 (ОВ С 76, 2015 г., стр. 1, 255) да се тълкуват в смисъл, че колан-гащите имат „ограничена хоризонтална еластичност“ само когато хоризонталната еластичност е чувствително по-малка от вертикалната?
 - б) При утвърдителен отговор на буква а) от втория въпрос:

По какви обективни критерии следва да се извършва това сравнение между вертикалната и хоризонталната еластичност и какво трябва да е правилото за преценка в това отношение?
- 3) При отрицателен отговор на буква а) от втория въпрос:
 - а) Трябва ли обяснителните бележки на Европейската комисия към Комбинираната номенклатура на Европейския съюз относно подпозиция 6212 2000 (ОВ С 76, 2015 г., стр. 1, 255) да се тълкуват в смисъл, че ограничената хоризонтална еластичност при колан-гащите не се определя чрез сравнение между вертикалната и хоризонталната еластичност, а предполага абсолютно ограничение на хоризонталната еластичност?
 - б) При утвърдителен отговор на буква а) от третия въпрос:

По какви обективни критерии следва да се преценява дали хоризонталната еластичност на колан-гащите е ограничена в посочения в буква а) от третия въпрос смисъл?

(¹) Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 14 ноември 2016 година — Николай Кантарев/Българска народна банка

(Дело C-571/16)

(2017/C 038/12)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Ищец: Николай Кантарев

Ответник: Българска народна банка

Преюдициални въпроси

- 1) Разпоредбата на чл.4, пар.3 от Договора за ЕС и принципите на равностойност и ефективност, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че при липсата на национална уредба, допускат компетентността на съда и реда за разглеждане на искове за вреди от нарушения на правото на ЕС да се определят според публичния орган, който е извършил нарушението и според характера на действието/бездействието, с което е осъществено нарушението, при положение, че прилагането на тези критерии има за последица разглеждане на искове от различни съдилища — общи и административни, по различен процесуален ред — ГПК и АПК, изискващ внасяне на различни държавни такси — пропорционални и прости, и доказване на различни предпоставки, вкл. наличието на виновно поведение?
- 2) Разпоредбата на чл.4, пар.3 от Договора за ЕС и изискванията, поставени от Съда по делото Frankovich, следва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат искове за вреди от нарушения на правото на ЕС да се разглеждат по ред, като този по чл.45 и чл.49 от ЗЗД, който изисква внасяне на пропорционална държавна такса и доказване на виновно поведение, както и по ред, като този по чл.1 от ЗОДОВ, който макар да предвижда носенето на обективна отговорност и съдържа специални правила, улесняващи достъпа до съд, се прилага само за вреди от отменени незаконосъобразни актове и незаконосъобразни фактически действия/бездействия на администрацията, и не обхваща хипотези на нарушения на правото на ЕС, извършени от други държавни органи, с правни действия/бездействия, които не са отменени по съответния ред?
- 3) Разпоредбите на чл.1, пар.3, буква i) и чл.10, пар.1 от Директива 94/19/ЕО ⁽¹⁾ трябва ли да се тълкуват в смисъл, че допускат законодателен подход, като този, възприет в чл.36, ал.3 от ЗКИ и чл.23, ал.5 от ЗГВБ, според който, „изискването съответната кредитна институция да изглежда неспособна за момента по причини, които са пряко свързани с нейното финансово състояние, да изплати депозити и че не съществува близка перспектива тя да бъде в състояние да го направи“, е равнозначно на установяване на неплатежоспособност на институцията и отнемане на нейния лиценз, както и схемата за гарантиране на депозитите да се задейства от момента на отнемане на лиценза за извършване на банкова дейност?
- 4) Разпоредбата на чл.1, пар.3 от Директива 94/19/ЕО трябва ли да се тълкува в смисъл, че за да се дефинира един депозит като „неналичен“, следва да бъде установен като такъв с изричен акт на „съответните компетентни органи“, след извършване на оценката по буква i) от същата разпоредба, или допуска поради празнота в националното законодателство, преценката и волята на „съответния компетентен орган“ да се извлича по тълкувателен път от други негови актове — например в случая от Решение № 73/20.06.2014 г. на УС на БНБ, с което „КТБ“ АД е поставена под специален надзор, или да се презумира от обстоятелства, като тези в главното производство?

- 5) При обстоятелства, като тези в главното производство — когато с Решение № 73/20.06.2014г. на УС на БНБ са преустановени всички плащания и операции, вложителите са били лишени от възможността да подават заявки за плащане и не са имали достъп до депозитите си за периода 20.06.2014г. до 06.11.2014г. — следва ли да се приеме, че всички гарантирани безсрочни депозити (за които не се изисква предизвестие за разпореждане и се плащат незабавно при поискване) са станали неналични по смисъла на чл.1 пар.3, буква i) от Директива 94/19/ЕО, или условието „да не е платен дължим и платим депозит“, изисква задължително вложителите да са предявили до кредитната институция искане (заявка, покана) за плащане, което да не е изпълнено?
- 6) Разпоредбите на чл.1, пар.3, буква i), чл.10, пар.1 от Директива 94/19/ЕО и съображение (8) от Директива 2009/14/ЕО ⁽²⁾, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че свободата на преценка на „съответните компетентни органи“ при извършване на оценката по чл.1, пар.3, буква i) във всички случаи е ограничена от срока по изр.2 на буква i), или допускат за целите на специалния надзор, като този по чл.115 от ЗКИ, депозитите да останат неналични за срок по-дълъг от посочения в Директивата?
- 7) Разпоредбите на чл.1, пар.3, буква i) и чл.10, пар.1 от Директива 94/19/ЕО имат ли директен ефект и предоставят ли на вложителите в банка, включена в схема за гарантиране на депозитите, в допълнение към правото им да бъдат компенсирани от тази схема до размера по чл.7, пар.1 от Директива 94/19/ЕО, и правото да ангажират отговорността на Държавата за нарушение на правото на ЕС като предявят срещу органа, длъжен да установи неналичността на депозитите, иск за вреди от забавено плащане на гарантирания размер на депозитите, когато решението по чл.1, пар.3, буква i) е взето след установения в Директивата 5-дневен срок и забавата се дължи на действието на оздравителна мярка, целяща да предпази банката от неплатежоспособност, наложена от същия този орган или при обстоятелства, като тези в главното производство, допускат национално правило, като това по чл.79, ал.8 от ЗКИ, според което БНБ, нейните органи и оправомощените от тях лица, носят отговорност за вреди, причинени от надзорните й функции, само ако са причинени умишлено?
- 8) Дали и при какви условия нарушението на правото на Съюза, изразяващо се в невземане на решение от „съответния компетентен орган“ по чл.1, пар.3, буква i) от Директива 94/19/ЕО, съставлява „достатъчно съществено“ нарушение, което може да ангажира отговорността на държава членка за вреди чрез иск срещу надзорния орган, и дали в тази връзка са от значение обстоятелствата: а) че във ФГВЛ е нямало достатъчно средства за покриване на всички гарантирани депозити; б) че през периода, през който плащанията са останали спрени, кредитната институция е била поставена под специален надзор, целящ да я предпази от неплатежоспособност; в) че депозитът на ищеца е изплатен след като БНБ е констатирала, че оздравителните мерки са неуспешни; г) че депозитът на ищеца е изплатен ведно с дохода от лихви, начислени включително за периода 20.06.2014г. — 06.11.2014г.?

⁽¹⁾ Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно схемите за гарантиране на депозити ОВ L 135, стр. 5; Специално българско издание: глава 6, том 2, стр. 163

⁽²⁾ Директива 2009/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 година за изменение на Директива 94/19/ЕО относно схемите за гарантиране на депозити по отношение на гарантирания размер и срока за изплащане (Текст от значение за ЕИП) ОВ L 68, стр. 3

Преюдициално запитване от *cour d'appel de Versailles* (Франция), постъпило на 17 ноември 2016 г. — *Green Yellow Canet en Roussillon SNC/Enedis, SA*

(Дело C-583/16)

(2017/C 038/13)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Versailles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Ответник: Enedis, SA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 107, параграф 1 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че механизмът на задължението за изкупуване на електроенергия, произведена от съоръжения, използващи слънчевата радиация, на цена, по-висока от пазарната цена, чието финансиране се поема от крайните потребители на електроенергия, така, както този механизъм е уреден в Наредбите на министъра от 10 юли 2006 г. (JORF №°171 от 26 юли 2006 г., стр. 11133) и от 12 януари 2010 г. (JORF №°0011 от 14 януари 2010 г., стр. 727) за определяне на условията за изкупуване на тази електроенергия, във връзка със Закон № 2000-108 от 10 февруари 2000 г. относно модернизирането и развитието на обществената услуга за електричество, Указ №°2000-1196 от 6 декември 2000 г. и Указ №°2001-410 от 10 май 2001 г., представлява държавна помощ?
- 2) При утвърдителен отговор, трябва ли член 108, параграф 3 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че липсата на предварително уведомление на Европейската комисия за този механизъм засяга валидността на горепосочените наредби, в които е уредено прилагането на спорната помощ?

Преюдициално запитване от cour d'appel de Versailles (Франция), постъпило на 17 ноември 2016 г. — Green Yellow Hyères Sup SNC/Enedis, SA

(Дело C-584/16)

(2017/C 038/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Versailles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Green Yellow Hyères Sup SNC

Ответник: Enedis, SA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 107, параграф 1 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че механизмът на задължението за изкупуване на електроенергия, произведена от съоръжения, използващи слънчевата радиация, на цена, по-висока от пазарната цена, чието финансиране се поема от крайните потребители на електроенергия, така, както този механизъм е уреден в Наредбите на министъра от 10 юли 2006 г. (JORF №°171 от 26 юли 2006 г., стр. 11133) и от 12 януари 2010 г. (JORF №°0011 от 14 януари 2010 г., стр. 727) за определяне на условията за изкупуване на тази електроенергия, във връзка със Закон № 2000-108 от 10 февруари 2000 г. относно модернизирането и развитието на обществената услуга за електричество, Указ №°2000-1196 от 6 декември 2000 г. и Указ №°2001-410 от 10 май 2001 г., представлява държавна помощ?
- 2) При утвърдителен отговор, трябва ли член 108, параграф 3 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че липсата на предварително уведомление на Европейската комисия за този механизъм засяга валидността на горепосочените наредби, в които е уредено прилагането на спорната помощ?

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Австрия), постъпило на 21 ноември 2016 г. — Mario Alexander Filippi и др.

(Дело C-589/16)

(2017/C 038/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Mario Alexander Filippi, Martin Manigatterer, Play For Me GmbH, ATG GmbH, Christian Vöcklinger, Gmalieva s.r.o., PBW GmbH, Felicitas GmbH, Celik KG, Christian Guzy, Martin Klein, Shopping Center Wels Einkaufszentrum GmbH, Game Zone Entertainment AG, Fortuna Advisory Kft., Finanzamt Linz, Klara Matyiko

Ответници: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Eferding, Bezirkshauptmann von Ried im Innkreis, Bezirkshauptmann von Linz-Land

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 47 от Хартата ⁽¹⁾ във връзка с член 56 и сл. ДФЕС да се тълкува в смисъл, че когато е необходима проверка за съгласуваност, тези разпоредби на правото на Съюза не допускат национална правна уредба (като тази по член 86а, параграф 4 от Закона за Конституционния съд, член 38а, параграф 4 от Закона за Върховния административен съд, член 87, параграф 2 от Закона за Конституционния съд или член 63, параграф 1 от Закона за Върховния административен съд), която — като част от обща система, водеща на практика до това, че върховните съдилища не извършват самостоятелна проверка на фактите и преценка на доказателствата и при наличие на множество сходни случаи, свързани с конкретен правен въпрос, постановяват само едно решение по същество и въз основа на него след това отхвърлят всички останали жалби, без да ги разглеждат по същество — допуска или не изключва надеждно възможността решенията на съдилищата (по смисъла на член 6, точка 1 от ЕКПЧ и член 47 от Хартата), особено отнасящите се до основни въпроси на правото на Съюза като например достъпа до пазара или отварянето на пазарите, да се отменят от страна на инстанционно горестоящи институции, които обаче не отговарят на изискванията по член 6, точка 1 от ЕКПЧ и член 47 от Хартата, без преди това да се отправи преюдициално запитване до Съда на ЕС?

⁽¹⁾ Харта на основните права на Европейския съюз.

**Преюдициално запитване от cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 23 ноември 2016 г. —
Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL/État belge**

(Дело C-592/16)

(2017/C 038/16)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL

Ответник: État belge

Преюдициален въпрос

Съвместимо ли е с правилата за съставянето на баланса, предвидени в Четвърта директива на Съвета от 25 юли 1978 година относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества (Директива 78/660/ЕИО, ОВ L 222 от 14 август 1978 г., стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 21), съгласно които:

- годишният счетоводен отчет трябва да дава вярна и точна представа за имуществото, за финансовото състояние, както и за резултатите от дейността на дружеството (член 2, параграф 3 от директивата),
- фондовете имат за цел да покрият загуби или задължения, чийто характер е ясно определен и които към датата на приключване на баланса вероятно ще бъдат претърпени или поети, или ще бъдат претърпени или поети със сигурност, но без да е сигурен размерът или датата на възникването им (член 20, параграф 1 от директивата),
- принципът на предпазливостта следва във всички случаи да бъде спазван, и по-специално:
 - могат да се включват само печалби, реализирани към датата на приключване на баланса,

- вземат се предвид всички предвидими рискове и предполагаеми загуби, възникнали в течение на съответната или предходна финансова година, дори и ако тези рискове или загуби са станали известни едва през периода между датата на приключване на баланса и датата на съставянето му (член 31, параграф 1, буква в), подбукви aa) и бб) от директивата),
- вземат се предвид приходите и разходите, отнасящи се до финансовата година, независимо от датата на заплащане или инкасиране на тези приходи или разходи (член 31, параграф 1, буква г) от директивата),
- перата на разделите по активи и пасиви се оценяват поотделно (член 31, параграф 1, буква д) от директивата),

дружество — емитент на опция върху акция, да може да осчетоводи като приход цената на прехвърлянето на тази опция през счетоводната година, през която въпросната опция е прекратена, или в края на периода ѝ на валидност, за да се вземе предвид рискът, поеман от емитента на опцията вследствие на приетото от него задължение, [а не] през счетоводната година, през която прехвърлянето на опцията е извършено и цената ѝ е окончателно придобита, като поетият от емитента на опцията риск се оценява отделно чрез осчетоводяването на фонд?

Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство), постъпило на 28 ноември 2016 г. — C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-612/16)

(2017/C 038/17)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: C & J Clark International Ltd

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Преюдициални въпроси

- 1) Прилага ли се давност към събирането на антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1395 на Комисията от 18 август 2016 година и с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1647 на Комисията от 13 септември 2016 година (наричани заедно „оспорваните регламенти“) и ако е така, на основание на коя правна разпоредба?
- 2) Невалидни ли са оспорваните регламенти поради липса на валидно правно основание и нарушават ли те като такива членове 5, параграф 1 и 5, параграф 2 ДЕС?
- 3) Невалидни ли са оспорваните регламенти, тъй като нарушават член 266 ДФЕС, поради това, че не са взети необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда на ЕС по съединени дела C-659/13 и C-34/14 C&J Clark International?
- 4) Невалидни ли са оспорваните регламенти поради нарушение на член 10, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1036 ⁽¹⁾ или на принципа на правна сигурност (недопускане на прилагане с обратна сила) чрез налагането на антидъмпингово мито върху вноса на някои обувки от естествена кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам, извършен през периода на прилагане на Регламент (ЕО) 1472/2006 ⁽²⁾ и Регламент (ЕС) 1294/2009 на Съвета ⁽³⁾?

- 5) Невалидни ли са оспорваните регламенти поради нарушение на член 21 от Регламент (ЕС) 2016/1036 в резултат на повторното налагане на антидъмпингово мито без да е извършена нова проверка на интереса на Съюза?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз ОВ L 176, стр. 21
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета от 5 октомври 2006 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателното събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам, ОВ L 275, стр. 1
- ⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1294/2009 на Съвета от 22 декември 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои обувки с горна част от естествена кожа с произход от Виетнам и с произход от Китайската народна република, приложимо и към вноса на някои обувки с горна част от естествена кожа, доставяни от Административен район със специален статут Макао, декларирани или не с произход от Административен район със специален статут Макао, след преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета, ОВ L 352, стр. 1

Преюдициално запитване от Upper Tribunal (Обединено кралство), постъпило на 29 ноември 2016 г. — Rafal Prefeta/Secretary of State for Work and Pensions

(Дело C-618/16)

(2017/C 038/18)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rafal Prefeta

Ответник: Secretary of State for Work and Pensions

Преюдициални въпроси

- 1) Имали ли са право държавите членки въз основа на приложение XII към Договора за присъединяване да изключат полските граждани от кръга на лицата, ползващи предимствата по член 7, параграф 2 от Регламента за работниците ⁽¹⁾ и по член 7, параграф 3 от Директивата за гражданството ⁽²⁾, когато работникът, макар да е изпълнил със закъснение националното изискване да регистрира трудовата си заетост, все още не е работил с регистрация без прекъсване в продължение на дванадесет месеца?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, може ли работник, полски гражданин, при посочените във въпрос 1 обстоятелства да се позовава на член 7, параграф 3 от Директивата за гражданството, който се отнася до запазването на статуса на работник?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 141, стр. 1)

⁽²⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО Текст от значение за ЕИП (ОВ L 158, стр. 77, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56)

**Преюдициално запитване от Oberverwaltungsgerichts Berlin-Brandenburg (Германия), постъпило
на 29 ноември 2016 г. — Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin**

(Дело C-619/16)

(2017/C 038/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sebastian W. Kreuziger

Ответник: Land Berlin

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 7, параграф 2 от Директива 2003/88/ЕО ⁽¹⁾ да бъде тълкуван в смисъл, че той не допуска национално законодателство или практика, които изключват правото да се иска парично обезщетение при прекратяването на трудовото правоотношение, когато работникът или служителят не е подал молба за ползване на платен годишен отпуск, независимо че му е била предоставена такава възможност?
- 2) Следва ли член 7, параграф 2 от Директива 2003/88/ЕО да бъде тълкуван в смисъл, че той не допуска национално законодателство или практика, съгласно които за да бъде претендирано парично обезщетение при прекратяването на трудовото правоотношение, се изисква работникът или служителят, по независещи от неговата воля причини, да не е бил в състояние да поиска ползването на полагаемия му се годишен отпуск преди прекратяването на трудовото му правоотношение?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Иск, предявен на 29 ноември 2016 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-620/16)

(2017/C 038/20)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Mölls, L. Navas, J. Hottiaux)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда да постанови следното:

- Федерална република Германия е нарушила Решение 2014/699/ЕС на Съвета ⁽¹⁾, тъй като в рамките на двадесет и петата сесия на Ревизионната комисия на OTIF гласувала против установената с това решение позиция и публично изразила възражения както срещу тази позиция, така и срещу предвиденото с нея упражняване на правото на глас от страна на Съюза;
- да осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът посочва следното:

Междуправителствената организация за международни железопътни превози (OTIF), в която освен двадесет и шестте държави членки членува и Европейският съюз, администрира Конвенцията за международните железопътни превози (COTIF).

В рамките на двадесет и петата сесия на Ревизионната комисия на ОТИФ са гласувани някои изменения на конвенцията и на притурките към нея. По отношение на някои от тези въпроси Съветът закрепил позицията на Съюза в Решение 2014/699/ЕС.

В рамките на посочената сесия по два от въпросите Германия гласувала различно от установената в посоченото решение позиция, изразила публично възражение срещу тази позиция и веднъж — и срещу предвидения в решението ред за упражняване на правото на глас от страна на Съюза.

Това поведение било несъвместимо с посоченото Решение 2014/699/ЕС както и с член 4, параграф 3 ДЕС.

⁽¹⁾ Решение 2014/699/ЕС на Съвета от 24 юни 2014 година за определяне на позицията, която да бъде заета от името на Европейския съюз на 25-ата сесия на Ревизионната комисия на Междуправителствената организация за международни железопътни превози по отношение на някои изменения на Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) и на притурките към нея (ОВ L 293, стр. 26).

**Жалба, подадена на 26 ноември 2016 г. от Scuola Elementare Maria Montessori Srl срещу
решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-220/13,
Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия**

(Дело C-622/16 P)

(2017/C 038/21)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (представители: E. Gambaro, F. Mazzocchi, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия, Италианска република

Искания на жалбоподателя

- да се отмени съдебното решение, с което се отхвърля жалбата, подадена от Scuola Elementare Maria Montessori, и в резултат на това да се отмени Решение 2013/284/ЕС на Комисията ⁽¹⁾ в частта, в която се приема, че не е трябвало да се разпорежда възстановяването на помощта, предоставена под формата на освобождаване от общински данък върху недвижимото имущество (Imposta comunale sugli immobili, наричан по-нататък „ICI“), както и в частта, в която се потвърждава, че мерките за освобождаване от еднократен общински данък (Imposta municipale unica, наричан по-нататък „IMU“) не попадат в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС,
- във всички случаи, да се отмени съдебното решение в частите, които се отнасят до онези основания на обжалвания акт, които Съдът ще уважи по същество,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски по двете производства.

Основания и основни доводи

- 1) С първото основание, разделено на четири части, Scuola Elementare Maria Montessori изтъква нарушение и неправилно прилагане на член 108 ДФЕС, на член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 ⁽²⁾ и на задължението за лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС, както и неправилно тълкуване на понятието за абсолютна невъзможност, неправилна правна квалификация на фактите, изопачаване на някои доказателства и противоречие в мотивите, поради това, че Общият съд е приел, че Комисията не е допуснала грешка като не е задължила Италианската република да възстанови сумите, свързани с данъчното освобождаване, което нестопанските субекти за специфични цели са ползвали в съответствие с правната уредба на ICI, и което Комисията е счела за неправомерно и несъвместимо с вътрешния пазар.

- 2) С второто основание Scuola Elementare Maria Montessori изтъква нарушение и неправилно прилагане на член 107, параграф 1 ДФЕС, поради това, че Общият съд е постановил, че освобождаването от IMU, който от 2012 г. заменя ICI, не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

- (¹) Решение 2013/284/ЕС на Комисията от 19 декември 2012 година относно държавна помощ SA. 20829 [C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)] Схема относно освобождаване от общински данък върху недвижимото имущество за имоти, използвани от нестопански субекти за специфични цели приведена в действие от Италия (ОВ L 166, 2013 г., стр. 24).
- (²) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

**Жалба, подадена на 25 ноември 2016 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от
Общия съд (осми състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-220/13, Scuola Elementare Maria
Montessori/Комисия**

(Дело C-623/16 P)

(2017/C 038/22)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: P. Stancanelli, D. Grespan и F. Tomat)

Други страни в производството: Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Италианска република

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която обявява първоинстанционната жалба за допустима съгласно член 263, четвърта алинея, последната част на изречението, ДФЕС,
- да се обяви първоинстанционната жалба за недопустима съгласно член 263, четвърта алинея, втора и последна част на изречението, ДФЕС и следователно да се отхвърли изцяло,
- да се осъди Scuola Elementare Montessori да заплати съдебните разноски на Комисията както в производството пред Общия съд, така и в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Комисията изтъква едно-единственото основание за обжалване, разделено на три части, а именно неправилното тълкуване и прилагане на член 263, четвърта алинея, последната част на изречението, ДФЕС, поради това че Общият съд е обявил жалбата на жалбоподателя в първоинстанционното производство за допустима съгласно тази разпоредба. По-специално Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че обжалваният акт е подзаконов, че засяга пряко жалбоподателя в първоинстанционното производство и че не включва мерки за изпълнение по отношение на самия жалбоподател.

**Жалба, подадена на 25 ноември 2016 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от
Общия съд (осми състав) на 15 септември 2016 г. по дело T-219/13, Ferracci/Комисия**

(Дело C-624/16 P)

(2017/C 038/23)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: P. Stancanelli, D. Grespan, F. Tomat)

Други страни в производството: Pietro Ferracci, Италианска република

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното съдебно решение в частта, в която обявява първоинстанционната жалба за допустима съгласно член 263, четвърта алинея, последната част на изречението, ДФЕС,
- да се обяви първоинстанционната жалба за недопустима съгласно член 263, четвърта алинея, втора и последна част на изречението, ДФЕС и следователно да се отхвърли изцяло,
- да се осъди г-н Ferracis да заплати съдебните разходи на Комисията както в производството пред Общия съд, така и в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Комисията изтъква едно-единственото основание за обжалване, разделено на три части, а именно неправилното тълкуване и прилагане на член 263, четвърта алинея, последната част на изречението, ДФЕС, поради това че Общият съд е обявил жалбата на жалбоподателя в първоинстанционното производство за допустима съгласно тази разпоредба. По-специално Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че обжалваният акт е подзаконов, че засяга пряко жалбоподателя в първоинстанционното производство и че не включва мерки за изпълнение по отношение на самия жалбоподател.

**Преюдициално запитване от Conseil du Contentieux des Étrangers (Белгия), постъпило на
12 декември 2016 г. — X, X/État belge**

(Дело C-638/16)

(2017/C 038/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil du Contentieux des Étrangers

Страни в главното производство

Жалбоподатели: X, X

Ответник: État belge

Преюдициални въпроси

- 1) Обхващат ли „международните задължения“ по член 25, параграф 1, буква а) от Регламент № 810/2009 от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността ⁽¹⁾ всички права, гарантирани с Хартата на основните права на Съюза, и по-специално тези, гарантирани с членове 4 и 18, и включват ли също задълженията на държавите членки по Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и по член 33 от Женевската конвенция за статута на бежанците?
- 2) А. Предвид отговора на първия въпрос, трябва ли член 25, параграф 1, буква а) от Регламент № 810/2009 от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че държава членка, сезирана със заявление за издаване на виза с ограничена териториална валидност, е длъжна — без да се засяга свободата ѝ на преценка на обстоятелствата в конкретния случай — да издаде исканата виза, ако се установи риск от нарушение на член 4 и/или на член 18 от Хартата на основните права на Съюза или на друго международно задължение, с което тя е обвързана?
- Б. От значение ли е за отговора на този въпрос наличието на връзки между кандидата и държавата членка, сезирана със заявлението за издаване на виза (например семейни връзки, приемни семейства, гаранции, спонсори и т.н.)?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, стр. 1)

Жалба, подадена на 9 декември 2016 г. от Greenpeace Energy eG срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 26 септември 2016 г. по дело T-382/15, Greenpeace Energy eG/ Европейска комисия

(Дело C-640/16 P)

(2017/C 038/25)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Greenpeace Energy eG (представители: D. Fouquet, S. Michaels, J. Nysten, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени определението на Общия съд от 26 септември 2016 г. по дело T-382/15, Greenpeace Energy eG, доколкото засяга жалбоподателя,
- да върне делото на Общия съд, който да се произнесе,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи, включително разходите за адвокат и пътуване.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните пет основания:

1. Общият съд очевидно приел, че съгласно член 263, четвърта алинея, предложение трето ДФЕС подзаконовите актове, които по силата на тази разпоредба могат да бъдат атакувани, трябва да са с общо приложение. С оглед обаче както на формулировката, така и на историята на създаване на тази разпоредба, в частност на намеренията на законодателя, подобна правна теза трябвало да се оцени като юридически неправилна.
2. Общият съд изглежда възприел становището, че при изискването за пряко засягане при правните актове, които не включват мерки за изпълнение, са налице два самостоятелни критерия, подлежащи на отделно разглеждане. В настоящия случай обаче това трябвало да бъде отречено, тъй като, от една страна, не били необходими никакви последващи мерки за изпълнение по смисъла на тази разпоредба нито от Обединеното кралство, нито от Европейската комисия, и от друга, с предоставянето на помощта незабавно настъпили последици за пазара, т.е. жалбоподателят непосредствено усетил последици за конкуренцията.
3. Общият съд критикувал недостатъчните данни, изложени от жалбоподателя, за прякото му и лично засягане. С това обаче Общият съд игнорирал предоставената информация, или поне не я разгледал достатъчно задълбочено.
4. Общият съд изглежда приел, че възможността за индивидуализиране съгласно член 263, четвърта алинея, предложение второ ДФЕС в съзвучие с практиката, изведена с дело Plaumann, следва да бъде отхвърлена, когато може да има други предприятия, които по подобие на жалбоподателя са засегнати от последиците за конкуренцията, настъпили с предоставянето на помощта. С оглед на съдебната практика, и по-специално на дело C-309/89, Codorniu, обаче това изглеждало неправилно, дори ограничително тълкуване. В допълнение, жалбоподателят препраща към твърденията си относно фактическата обстановка, които били изложени в жалбата пред Общия съд и от които била видна достатъчната възможност за индивидуализиране, но които Общият съд очевидно или не преценил, или не преценил достатъчно задълбочено.
5. Общият съд изглежда възприел становището, че националните съдилища могат да предоставят ефективна правна защита срещу решението на Комисията за разрешаване на помощ. Това щяло да означава, че със задължаването на държавите членки да установят подходящи правни средства (член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС) законодателят на Съюза е желал да остави проверката на отделните актове на институциите на Съюза, като например на Европейската комисия, на съдилищата на държавите членки. Това становище обаче не намирало опора нито в практиката на Съда на Европейския съюз относно актовете на Съюза, нито в съществуващите способы за съдебна защита, нито по-специално в разделението на правомощията между националните съдилища и Европейската комисия в областта на правото на държавни помощи, и съответно трябвало да бъде счетено за юридически неправилно.

Жалба, подадена на 20 декември 2016 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз**(Дело С-659/16)****(2017/С 038/26)***Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* Европейска комисия (представители: A. Bouquet, E. Paasivirta и Ch. Hermes)*Отвeтник:* Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

- Частично да се отмени решението на Съвета от 10 октомври 2016 г., прието с Бележка по точки I/A, за определяне на позицията на Съюза за 35-ата годишна среща на Комисията за опазване на антарктическите живи морски ресурси (CCAMLR) (Хобарт, Австралия, 17—28 октомври 2016 г.), що се отнася до създаването на три морски защитени зони и на специални зони за научни изследвания (документи 12523/16 и 12445/16),
- Съветът на Европейския съюз да бъде осъден да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Комисията моли Съда да отмени решението на Съвета от 10 октомври 2016 г. в частта, в която Съветът изисква предложенията към Комисията за опазване на антарктическите живи морски ресурси във връзка със създаването на три морски защитени зони в морето Уедел, морето Рос и Източна Антарктида и на система от специални зони за научни изследвания да бъдат представяни или подкрепяни от името на Съюза и държавите членки, а не само от името на Съюза.

Комисията поддържа, че обжалваното решение е незаконосъобразно, доколкото с него се приема, че компетентността в тази област е споделена и съответно работният документ трябва да се приеме с консенсус и да бъде представен от името на Съюза и на държавите членки, като по този начин се създава пречка за Комисията да представи документа само от името на Съюза, пречка, която съставлява нарушение на изключителната компетентност на Съюза в тази област (и на правомощията на Комисията да представлява Съюза).

Комисията излага две правни основания за отмяната на обжалваното решение.

На първо място, Комисията поддържа, че с приемането на обжалвания акт Съветът е нарушил изключителната компетентност на Съюза в областта на опазването на морските биологични ресурси, установена в член 3, параграф 1, буква г) ДФЕС (първо правно основание). Първо, Комисията смята, че Съветът не е съобразил правния контекст на мярката, до която се отнася обжалваният акт, както в рамките на Конвенцията за опазване на живите морски ресурси на Антарктика, така и в рамките на Съюза. Второ, Комисията смята, че Съветът не е съобразил целта и съдържанието на тази мярка.

На второ място, (при условията на евентуалност) Комисията поддържа, че дори ако мярката не следва да се смята за мярка за опазване на морските биологични ресурси по смисъла на член 3, параграф 1, буква г) ДФЕС, с приемането на обжалвания акт Съветът при всички случаи е нарушил изключителната компетентност на Съюза, тъй като Съюзът разполага с изключителна външна компетентност в тази област, доколкото планираната мярка може да засегне правилата на Съюза или да промени техния обхват по смисъла на член 3, параграф 2 ДФЕС (второ правно основание). Първо, Комисията смята, че Съветът не е съобразил обстоятелството, че планираната мярка може да засегне или да промени обхвата на два регламента от вторичното право (Регламент (ЕО) № 600/2004 и Регламент (ЕО) № 601/2004). Второ, Комисията смята, че Съветът не е взел предвид засягането или промяната на обхвата на рамковата позиция на Съюза от юни 2014 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Gul Ahmed Textile Mills/Съвет

(Дело T-199/04 RENV) ⁽¹⁾

(Дъмпинг — Внос на памучно спално бельо с произход от Пакистан — Правен интерес — Откриване на разследването — Конструирана нормална стойност — Явна грешка в преценката — Право на защита — Задължение за мотивиране — Право на лицата да изразят становище по време на изслушването — Сравнение между нормалната стойност и експортната цена — Напояване на вносните лита — Корекция — Вреда — Причинно-следствена връзка — Правила на СТО)

(2017/C 038/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (Карачи, Пакистан) (представители: L. Ruessmann, адвокат, и J. Beck, solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix, подпомаган от R. Bierwagen и C. Hipp, адвокати)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и A. Stobiecka-Kuik)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент (ЕО) № 397/2004 на Съвета от 2 март 2004 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на памучно спално бельо с произход от Пакистан (ОВ L 66, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 108) в частта относно жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Gul Ahmed Textile Mills Ltd да заплати направените от Съвета на Европейския съюз съдебни разходи.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 217, 28.8.2004 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — DEI/Комисия

(Дело T-169/08) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Гръцки пазари за доставка на лигнитни въглища и на електроенергия на едро — Решение, с което се установява нарушение на член 86, параграф 1 ЕО във връзка с член 82 ЕО — Предоставяне или запазване в сила на права за експлоатация на находища на лигнитни въглища, публична собственост, в полза на публично предприятие — Определяне на разглежданите пазари — Наличие на неравенство във възможностите — Задължение за мотивиране — Оправдани правни очаквания — Злоупотреба с власт — Пропорционалност)

(2017/C 038/28)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Атина, Гърция) (представител: P. Anestis, адвокат)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Република Гърция (представители: P. Mylonopoulos и K. Boskovits)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Christoforou, подпомаган от A. Oikonomou, адвокат)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Elpedison Paragogi Ilektrikis Energeias AE (Elpedison Energeiaki), по-рано Energeiaki Thessalonikis AE (Маруси, Гърция) и Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & D SA) (Кифисия, Гърция) (представители: P. Skouris и E. Trova, адвокати) и Mytilinaios AE (Атина), Protergia AE (Атина) и Alouminion tis Ellados VEAE, по-рано Alouminion AE (Атина) (представители: N. Korogiannakis, I. Zarzoura, D. Diakopoulos и E. Chrisafis, адвокати)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2008) 824 окончателен на Комисията от 5 март 2008 г. относно предоставянето или запазването в сила от страна на Република Гърция на права за добив на лигнитни въглища в полза на DEI

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия, на Elpedison Paragogi Ilektrikis Energeias AE (Elpedison Energeiaki), на Elliniki Energeia kai Anaptyxi AE (HE & D SA), на Mytilinaios AE, на Protergia AE и на Alouminion tis Ellados VEAE.
- 3) Република Гърция понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 183, 19.7.2008 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — DEI/Комисия

(Дело T-421/09) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Гръцки пазари за доставка на лигнитни въглища и на електроенергия на едро — Решение за определяне на специални мерки за коригиране на антиконкурентните последици от нарушение на член 86, параграф 1 ЕО във връзка с член 82 ЕО — Член 86, параграф 3 ЕО — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Свобода на договаряне)

(2017/С 038/29)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Атина, Гърция) (представител: P. Anestis, адвокат)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Република Гърция (представители: P. Mylonopoulos и K. Boskovits)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Christoforou, подпомаган от A. Oikonomou, адвокат)

Предмет

Искане по член 263 ДФЕС за отмяна на Решение на Комисията С (2009) 6244 окончателен от 4 август 2009 г. за определяне на специални мерки за коригиране на антиконкурентните последици от нарушението, установено с решение на Комисията от 5 март 2008 г. относно предоставянето или запазването в сила от страна на Република Гърция на права в полза на DEI за добив на лигнитни въглища

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) да понесе, наред с направените от него съдебни разходи, и тези на Европейската комисия.
- 3) Република Гърция понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 11, 16.1.2010 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Mondelez UK Holdings & Services/EUIPO — Société des produits Nestlé (Форма на блокче шоколад)

(Дело T-112/13) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Триизмерна марка — Форма на блокче шоколад — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Отличителен характер, придобит чрез използване — Член 7, параграф 1, буква б) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 52, параграфи 1 и 2 от Регламент № 207/2009)

(2017/C 038/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, по-рано Cadbury Holdings Ltd (Бъксбридж, Обединено кралство) (представители: T. Mitcheson, QC, P. Walsh, J. Blum, S. Dunstan, solicitors и D. Byrne, barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Société des produits Nestlé SA (Beve, Швейцария) (представители: първоначално G. Vos, M. Bakker и J. van den Berg, avocats, впоследствие G. Vos, S. Malynicz, QC, T. Scourfield и T. Reid, solicitors)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 11 декември 2012 г. (преписка R 513/2011-2) относно производство за обявяване на недействителност между Cadbury Holdings и Société des produits Nestlé

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 11 декември 2012 г. (преписка R 513/2011-2).
- 2) EUIPO понася направените от нея съдебни разходи и разходите на Mondelez UK Holdings & Services Ltd.
- 3) Société des produits Nestlé SA понася направените от него съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 123, 27.4.2013 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — TestBioTech и др./Комисия(Дело T-177/13) ⁽¹⁾

(Околна среда — Генетично модифицирани продукти — Генетично модифицирана соя MON 87701 x MON 89788 — Отхвърляне на искането за вътрешно преразглеждане на решението за разрешаване на пускането на пазара като неоснователно — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)

(2017/C 038/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: TestBioTech eV (Мюнхен, Германия), European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV (Брауншвайг, Германия), Sambucus eV (Фалде, Германия) (представители: K. Smith, QC и J. Stevenson, barrister)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално С. Cattabriga и Р. Oliver, впоследствие С. Cattabriga и L. Flynn и накрая С. Cattabriga, L. Flynn и С. Valero)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: първоначално E. Jenkinson и L. Christie, впоследствие L. Christie, накрая S. Brandon, подпомагани от J. Holmes, barrister), Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ) (представители: D. Detken и S. Gabbi) и Monsanto Europe (Антверпен, Белгия) и Monsanto Company (Уилмингтън, Съединени щати) (представител: M. Pittie, avocat)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 8 януари 2013 г. относно вътрешното преразглеждане на Решение за изпълнение 2012/347/ЕС на Комисията от 28 юни 2012 година за разрешаване на пускането на пазара на продукти, съдържащи, състоящи се или произведени от генетично модифицирана соя MON 87701 x MON 89788 (MON-87701-2 x MON-89788-1) съгласно Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 171, 2012 г., стр. 13)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV и Sambucus eV понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
- 3) Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ), Monsanto Europe и Monsanto Company понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 22.6.2013 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Испания/Комисия(Дело T-466/14) ⁽¹⁾

(Митнически съюз — Внос на продукти, произведени от риба тон с произход от Салвадор — Последващо събиране на вносни мита — Искане за отказ от събиране на вносни мита — Член 220, параграф 2, буква б) и член 236 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Право на добра администрация в рамките на член 872а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Грешка на компетентните органи, която не може да бъде открита)

(2017/C 038/32)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представители: първоначално A. Rubio González, впоследствие V. Ester Casas, abogados del Estado)

Отговорник: Европейска комисия (представители: P. Arenas, A. Caeiros и B.-R. Killmann)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2014) 2363 окончателен на Комисията от 14 април 2014 г., с което се приема, че в един конкретен случай има основание за опрощаване на вносни мита за определена сума, но няма основание за друга сума (REM 02/2013), в частта му, в която се заключава, че няма основание за опрощаването на вносни мита в размер на 14 417 193,41 EUR

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски, както и направените такива от Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ C 261, 11.8.2014 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Испания/Комисия

(Дело T-548/14) ⁽¹⁾

(Митнически съюз — Внос на продукти, произведени от риба тон с произход от Еквадор —
Последващо събиране на вносни мита — Искане за отказ от събиране на вносни мита —
Член 220, параграф 2, буква б) и член 236 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Уведомление за
вносителите, публикувано в Официален вестник — Добросъвестност — Искане за опрощаване на
вносни мита — Член 239 от Регламент (ЕИО) № 2913/92)

(2017/C 038/33)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: A. Rubio González, abogado del Estado)

Отговорник: Европейска комисия (представители: P. Arenas, A. Caeiros, B.-R. Killmann)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на член 2 от Решение C(2014) 3007 окончателен на Комисията от 15 май 2014 г., с което се приема, че в един конкретен случай има основание за опрощаване на вносни мита за определена сума, но няма основание за опрощаване за друга сума (REM 03/2013)

Диспозитив

- 1) Отменя член 2 от Решение C(2014) 3007 окончателен на Комисията от 15 май 2014 г., с което се приема, че в един конкретен случай има основание за опрощаване на вносни мита за определена сума, но няма основание за опрощаване за друга сума (REM 03/2013).
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 315, 15.9.2014 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Infineon Technologies/Комисия(Дело T-758/14) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Чипове за смарт карти — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Обмен на чувствителна търговска информация — Право на защита — Нарушение с оглед на целта — Доказване — Погасителна давност — Едно-единствено продължено нарушение — Насоки от 2006 година относно метода за определяне на глобите — Стойност на продажбите)

(2017/С 038/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Infineon Technologies AG (Нойбиберг, Германия) (представители: I. Brinker, U. Soltész и P. Linsmeier, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Biolan, A. Dawes, J. Norris-Usher и P. Van Nuffel)

Предмет

Главно искане на основание 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2014) 6250 окончателен на Комисията от 3 септември 2014 г. относно процедура по прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка АТ.39574 — Чипове за смарт карти) и евентуално искане за намаляване на размера на наложената на жалбоподателя глоба.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Infineon Technologies AG понася собствените си съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 107, 30.3.2015 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Philips и Philips France/Комисия(Дело T-762/14) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Чипове за смарт карти — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС — Обмен на чувствителна търговска информация — Нарушение с оглед на целта — Едно-единствено продължено нарушение — Принципа на добрата администрация — Дължима грижа — Доказване — Известие относно сътрудничеството от 2006 г. — Известие относно производството за постигане на споразумение — Погасителна давност — Насоки от 2006 година относно метода за определяне на глобите — Стойност на продажбите)

(2017/С 038/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Koninklijke Philips NV (Айнховен, Нидерландия) и Philips France (Сюрен, Франция) (представители: J. de Pree, S. Molin, A. ter Haar и T. M. Snoer, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Biolan, A. Dawes, J. Norris-Usher и P. Van Nuffel)

Предмет

Главно искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С(2014) 6250 окончателен на Комисията от 3 септември 2014 г. относно процедура по прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка АТ.39574 — Чипове за смарт карти) и евентуално искане за отмяна или намаляване на размера на наложената глоба на жалбоподателите.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Koninklijke Philips NV и Philips France понасят собствените си съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 2.3.2015 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Испания/Комисия**(Дело T-808/14) ⁽¹⁾**

(Държавни помощи — Цифрова телевизия — Потощ за въвеждането на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони на Кастилия-Ла Манча — Решение, с което помощите се обявяват за несъвместими с вътрешния пазар — Понятие за предприятие — Икономическа дейност — Предимство — Услуга от общ икономически интерес — Нарушаване на конкуренцията — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Задължение за полагане на грижа — Разумен срок — Правна сигурност — Равно третиране — Пропорционалност — Субсидиарност — Право на информтиране)

(2017/С 038/36)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представители: първоначално A. Rubio González, впоследствие A. Gavela Llopis, abogados del Estado)

Ответник: Европейска комисия (представители: É. Gippini Fournier, P. Němečková и B. Stromsky)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение С (2014) 6846 окончателен на Комисията от 1 октомври 2014 г. относно държавна помощ SA.27408 (С 24/2010) (ex NN 37/2010, ex CP 19/2009), предоставена от властите на Кастилия-Ла Манча за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони на Кастилия-Ла Манча, изменено с Решение С(2015) 7193 окончателен от 20 октомври 2015 г., с което се коригират грешки, допуснати в Решение С(2014) 6846 окончателен

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 34, 2.2.2015 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Abertis Telecom Terrestre и Telecom Castilla-La Mancha/Комисия

(Съединени дела T-37/15 и T-38/15) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Цифрова телевизия — Помощ за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони в Кастилия-Ла Манча — Решение, с което помощите се обявяват за несъвместими с вътрешния пазар — Понятие за предприятие — Икономическа дейност — Предимство — Услуга от общ икономически интерес — Нарушение на конкуренцията — Член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС — Нови помощи)

(2017/C 038/37)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Abertis Telecom Terrestre, SA (Барселона, Испания) Telecom Castilla-La Mancha, SA (Толедо, Испания) (представители: първоначално J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena и M. Bolsa Ferruz, впоследствие J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo и M. Bolsa Ferruz, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: É. Gippini Fournier, P. Němečková и B. Stromsky)

Встъпила страна в подкрепа на отговорника: SES Astra (Бетсдорф, Люксембург) (представители: F. González Díaz, F. Salerno и V. Romero Algarra, avocats)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение C(2014) 6846 окончателен на Комисията от 1 октомври 2014 г. относно държавна помощ SA.27408 (C 24/2010) (ex NN 37/2010, ex CP 19/2009), приведена в действие от органите на Кастилия-Ла Манча за въвеждане на цифрова наземна телевизия в отдалечени и слабо урбанизирани райони в Кастилия-Ла Манча, изменено с решение C(2015) 7193 окончателен от 20 октомври 2015 г. за поправяне на грешки в решение C(2014) 6846 окончателен

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Abertis Telecom Terrestre, SA и Telecom Castilla-La Mancha, SA понасят, освен направените от тях съдебни разноски, и съдебните разноски на Европейската комисия и SES Astra.

⁽¹⁾ ОВ C 89, 16.3.2015 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Aldi/EUIPO — Miquel Alimentació Grup (Gourmet)

(Дело T-212/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Gourmet“ — По-ранни национални слогани и фигуративни марки „GOURMET“ и „Gourmet“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 038/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Aldi GmbH & Co. KG (Мюлхайм ан дер Рур, Германия) (представители: C. Fürsen, N. Lützenrath, U. Rademacher и N. Bertram, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Eberl и M. Fischer)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Miquel Alimentació Grup, SA (Виламая, Испания) (представители: C. Duch Fonoll и R. Niebel, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 24 февруари 2015 г. (преписка R 0314/2014-4), постановено в производство по възражение със страни Miquel Alimentació Grup и Aldi

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Aldi GmbH & Co. KG да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 198, 15.6.2015 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Redpur/EUIPO — Redwell Manufaktur (Redpur)

(Дело T-227/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на словната марка на Европейския съюз „Redpur“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „redwell INFRAROT HEIZUNGEN“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 038/39)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Redpur GmbH (Хаинген, Германия) (представител: S. Schiller, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Redwell Manufaktur GmbH (Ротентурм ан дер Пинка, Австрия) (представител: C. Gassauer-Fleissner, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 11 февруари 2015 г. (преписка R 678/2014-1) относно производство по възражение при страни Redpur и Redwell Manufaktur

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Redpur GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 236, 20.7.2015 г.

**Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Keil/EUIPO — NaturaFit Diätetische
Lebensmittelproduktion (BasenCitrato)**

(Дело T-330/15) ⁽¹⁾

*(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка
на Европейския съюз „BasenCitrato“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер —
Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)*

(2017/C 038/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Rudolf Keil (Гревенбройх, Германия) (представител: J. Sachs, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Hanne, D. Walicka и A. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила пред Общия съд: NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktions GmbH (Рьотенбах, Германия) (представител: N. Reber, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 15 април 2015 г. (преписка R 1541/2014-1), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktions GmbH и г-н Keil.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Rudolf Keil да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 24.8.2015 г.

Решение на Общия съд от 14 декември 2016 г. — Тодорова-Аandroва/Съвет и др.

(Дело T-366/15) ⁽¹⁾

*(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура по
повишаване за 2011 г. — Невключване в списъка на длъжностните лица за повишаване —
Отхвърляне на първоинстанционната жалба — Член 45 от Правилника за длъжностните
лица — Клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската
конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност
(UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Равно
третиране — Задължение за лотивиране — Тежест на доказване — Задължение на съда по
същество да проведе съдебно дирене — Възражение за незаконосъобразност — Правило за
съответствие между подадената по административен ред жалба и жалбата пред съда на Съюза)*

(2017/C 038/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Вяра Тодорова-Аandroва (Род Сен Женез, Белгия) (представител: M. Velardo, адвокат)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и M. Veiga), Европейска комисия (представители: първоначално J. Currall, G. Gattinara и A.-C. Simon, впоследствие G. Gattinara и A.-C. Simon) и Сметна палата (представител: N. Scafarto)

Встъпила страна в подкрепа на Съвета на Европейския съюз: Европейски парламент (представители: D. Nessaf и M. Dean)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 29 април 2015 г., Тодорова-Андрова/Съвет (F-78/12, EU:F:2015:37)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Вира Тодорова-Андрова да понесе направените от нея съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия.
- 3) Европейският парламент понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 337, 12.10.2015 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Aldi/EUIPO — Cantina Tollo (ALDIANO)

(Дело T-391/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ALDIANO“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „ALDI“ — Реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент № (ЕО) № 207/2009 — Правило 22, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2868/95)

(2017/С 038/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Германия) (представители: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen и N. Bertram, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Rajh)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Cantina Tollo SCA (Tollo, Италия) (представители: F. Celluprica и F. Fischetti, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 май 2015 г. (преписка R 1612/2014-4) относно производство по възражение между Aldi и Cantina Tollo

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Aldi GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 302, 14.9.2015 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Intesa Sanpaolo/EUIPO (START UP INITIATIVE)(Дело T-529/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „START UP INITIATIVE“ — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009)

(2017/C 038/43)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Intesa Sanpaolo SpA (Торино, Италия) (представители: P. Pozzi и F. Braga, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално P. Bullock, впоследствие L. Rampini)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 29 юни 2015 г. (преписка R 2777/2014-1) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „START UP INITIATIVE“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Intesa Sanpaolo SpA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 371, 9.11.2015 г.

Решение на Общия съд от 15 декември 2016 г. — Novartis/EUIPO (Изображение на сив полумесец и изображение на зелен полумесец)(Съединени дела T-678/15 и T-679/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявки за регистрация на фигуративни марки на Европейския съюз, представляващи изображение на сив полумесец и изображение на зелен полумесец — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Простота на знака — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 038/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Novartis AG (Базел, Швейцария) (представител: M. Zintler, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: H. Kunz и S. Hanne)

Предмет

Две жалби срещу решенията на пети апелативен състав на EUIPO от 23 септември 2015 г. (по преписки R 78/2015-5 и R 89/2015-5) относно заявки за регистрация на два фигуративни знака, представляващи изображение на сив полумесец и изображение на зелен полумесец като марки на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отменя решенията на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 23 септември 2015 г. (по преписки R 78/2015-5 и R 89/2015-5).

- 2) Уважава жалбите, подадени от Novartis AG пред посочения апелативен състав.
- 3) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 90, 7.3.2016 г.

Решение на Общия съд от 9 ноември 2016 г. — Gallardo Blanco/EUIPO — Exrasa Agricultura y Ganadería (Изображение на железен зъбалец на конска юзда във формата на Н)

(Дело T-716/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз, състояща се от изображение на железен зъбалец на конска юзда във формата на Н — По-ранни фигуративни марка на Европейския съюз и испанска марка — Относително основание за отказ — Реално използване на по-ранните марки — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009)

(2017/С 038/45)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Juan Gallardo Blanco (Лос Бариос, Испания) (представител: E. Estella Garbayo, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Exrasa Agricultura y Ganadería, SA (Херес де ла Фронтера, Испания) (представител: A. Bosch Döffert, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 29 септември 2015 г. (преписка R 1502/2014-2) относно производство по възражение между Exrasa Agricultura y Ganadería и M. Juan Gallardo Blanco

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Juan Gallardo Blanco да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Определение на заместник-председателя на Общия съд от 16 декември 2016 г. — Casasnovas Bernad/Комисия

(Дело T-826/16 R)

(Обезпечително производство — Публична служба — Договорно наети служители — Прекратяване на договор за неопределено време — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2017/С 038/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Luis Javier Casasnovas Bernad (Санто Доминго, Доминиканска република) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Berardis-Kayser и G. Berscheid)

Предмет

Молба на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС за спиране на изпълнение на решението на Комисията от 27 септември 2016 г., с което договорът на жалбоподателя е прекратен

Диспозитив

- 1) *Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.*
- 2) *Не се произнася по съдебните разноски.*

Жалба, подадена на 28 октомври 2016 г. — Andreassons Åkeri и др./Комисия

(Дело T-746/16)

(2017/C 038/47)

Език на производството: шведски

Страни

Жалбоподатели: Andreassons Åkeri i Veddige AB (Veddige, Швеция), Luke Transport AB (Laholm, Швеция), Zimit Transportförmedling AB i konkurs (Veddige) (представители: A. Broch и C.M. von Quitzow)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени решението на Комисията (Ares (2016) 4309876 от 10 август 2016 г. да приключи „EU-Pilot“ 7504/15/EMPL

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първо основание: жалбоподателите са наели чрез гражданскоправни договори полски самостоятелно заети лица, регистрирани в Полша, които впоследствие предоставят услуги на жалбоподателите. След изпълнението на възложените задачи тези самостоятелно заети лица се връщат в Полша, където пребивават по смисъла на социалноосигурителното право. Впоследствие, след извършена специална оценка (данъчна проверка), Skatteverket (шведската данъчна служба) изисква от жалбоподателите да платят социалноосигурителни вноски, плащани от работодателите, по отношение на полските самостоятелно заети работници и налага на жалбоподателите специални финансови санкции. Това противоречи на Регламент (ЕИО) № 574/72, понастоящем заменен с Регламент (ЕО) № 987/2009 на Съвета.
2. Второ основание: на основание член 4 от Регламент № 574/72, който е бил приложен при присъединяването на Швеция към ЕС, шведското правителство уведомява, че Försäkringskassan (Социалноосигурителен фонд) е органът, компетентен за Швеция по въпросите в областта на социалното осигуряване, що се отнася до транспонирането на съответните правни норми на ЕС. Съгласно шведското национално право обаче, плащаните от работодателите социалноосигурителни вноски се събират от Skatteverket.
3. Трето основание: социалноосигурителните вноски са събрани два пъти, а целта на тези регламенти е да се избегне именно това положение.
4. Четвърто основание: от частните субекти се изисква да се регистрират към Swedish Försäkringskassan, за да могат да се събират плащаните от шведските работодатели социалноосигурителни вноски по отношение на полските самостоятелно заети лица. Skatteverket не е проверила дали в случая това е изпълнено. Обстоятелството, че предвид горното, социалноосигурителните вноски са събрани, без да са предназначени за конкретни лица, както е в повечето държави членки, трябва да се счита за противоречащо на правото на ЕС.

Жалба, подадена на 9 ноември 2016 г. — Ирландия/Комисия**(Дело T-778/16)****(2017/C 038/48)***Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Ирландия (представители: E. Creedon, K. Duggan и A. Joyce, P. Baker, QC, S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty и A. Goodman, barristers, P. Gallagher, D. McDonald и M. Collins, SC)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2016) 5605 окончателен на Комисията от 30 август 2016 г., което е с адресат Ирландия и се отнася до държавна помощ SA.38373 (2014/C), предоставена от Ирландия на Apple,
- да осъди Комисията да заплати направените от Ирландия съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага девет основания.

1. Първо основание: Комисията допуснала явни грешки в преценката, като тълкувала неправилно ирландското право и релевантните факти.
 - В решението неправилно се приемало, че с две становища от 1991 г. и 2007 г. Irish Revenue Commissioners „се отказвали“ от приходи от данъци, които Ирландия иначе трябвало да събира от ирландските клонове на Apple Sales International (наричано по-нататък „ASI“) и Apple Operations Europe (наричано по-нататък „АОЕ“). Становищата били в съответствие с ирландското право. Общите данъчни правила за клоновете на чуждестранни дружества в Ирландия били установени в член 25 от Taxes Consolidation Act 1997. Със становищата просто се прилагал посоченият член 25, съгласно който в съответствие с териториалния принцип се облагали само доходите на клона, но не и доходите на дружеството от източник извън Ирландия. Също така в решението били неправилно определени дейностите и отговорностите на клоновете на ASI и АОЕ в Ирландия. Тези клонове изпълнявали рутинни функции, а всички важни решения в рамките на ASI и АОЕ били приемани в Съединените щати, и не можело да се приеме, че произтичащите от тези решения доходи били на клоновете на ASI и АОЕ в Ирландия. Изводът на Комисията, че лицензите за интелектуална собственост на Apple всъщност били на клоновете на АОЕ и ASI в Ирландия, бил в противоречие с ирландското право и освен това бил в противоречие с принципите, които самата Комисия твърдяла, че прилага; в противоречие бил и отказът на Комисията да вземе предвид дейността на Apple Inc.
2. Второ основание: Комисията допуснала явни грешки при преценката на държавната помощ.
 - Твърдението на Комисията, че на ASI и АОЕ било предоставено „предимство“ било невярно. Становищата не се отклонявали от „обичайното“ данъчно облагане, тъй като ASI и АОЕ не плащали по-малко данъци спрямо тези, които дължали съгласно член 25. Комисията също така неправилно твърдяла, че становищата били избирателни. В референтната система на Комисията неправилно не се провеждало разграничение между местни и чуждестранни дружества. Комисията се опитвала да пренапише ирландската правна уредба в областта на корпоративното подоходно облагане в смисъл, че съгласно становищата Revenue Commissioners трябвало да приложат принципа на сделката между несвързани лица, така както този принцип бил разбран от Комисията. Посоченият принцип не бил част от правото на Съюза или от релевантното ирландско право относно доходите на клоновете и искането на Комисията било несъвместимо със суверенитета на държавите членки в областта на прякото данъчно облагане.
3. Трето основание: Комисията приложила принципа на сделката между несвързани лица по непоследователен и явно неправилен начин.
 - Дори принципът на сделката между несвързани лица да бил релевантен от правна гледна точка (а според Ирландия това не било така), Комисията не го приложила последователно или не разгледала общото положение на групата Apple.

4. Четвърто основание: съображенията, които Комисията изложила субсидиарно, били неправилни.
- Комисията неправилно отхвърлила становищата на вещи лица, които били представени от Ирландия и доказвали, че дори да бил приложен принципът на сделката между несвързани лица (а според Ирландия това не било така), ASI и АОЕ били обложени с данъци в съответствие с този принцип.
5. Пето основание: съображенията, които Комисията изложила при условията на евентуалност, били неправилни.
- Комисията неправилно поддържала, че принципът на сделката между несвързани лица бил присъщ на ирландското право, че член 25 бил приложен непоследователно или че член 25 предоставял недопустима дискреционна власт. Член 25 не предоставял такава власт на Revenue Commissioners.
6. Шесто основание: Комисията допуснала съществени процесуални нарушения.
- Комисията не изяснила схващането си за държавна помощ в хода на разследването и в решението били направени фактически изводи, по които Ирландия нямала възможност да изрази становище. Комисията не изпълнила задължението за добра администрация, тъй като не действала безпристрастно и в съответствие със задължението си за полагане на дължимата грижа.
7. Седмо основание: Комисията нарушила принципите на правната сигурност и оправданите правни очаквания.
- Комисията нарушила принципите на правната сигурност и оправданите правни очаквания, като се позовавала на предполагаеми норми на Съюза, които досега не били известни. Това били нови норми и нямало никаква яснота относно техните обхват и действие. Комисията се позовавала на документи на ОИСР от 2010 г., но през 1991 г. или 2007 г. не могло да се предвиди съдържанието на тези документи (дори и да се предположи, че те са обвързващи).
8. Осмо основание: Комисията нямала компетентност да приеме решението и нарушила членове 4 ДЕС и 5 ДЕС и принципа за данъчна автономия на държавите членки.
- Правилата относно държавните помощи не предоставяли на Комисията правомощие едностранно да замества със своето схващане за географския обхват и пределите на данъчните правомощия на държавите членки схващането на самите държави членки. С правилата в областта на държавните помощи се целяло да бъдат уредени държавните мерки, с които се предоставяло избиращелно предимство. По естеството си правилата в областта на държавните помощи не били насочени към преодоляване на различия в данъчните системи в глобален мащаб.
9. Девето основание: Комисията явно нарушила член 296 ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- Комисията очевидно не изпълнила задължението си да изложи ясни и недвусмислени мотиви в решението си, тъй като се основала едновременно на няколко съвсем различни фактически сценария, противоречала си относно източника на нормата, която се твърди, че Ирландия нарушила, и посочила, че Ирландия предоставила помощ за доходи, подлежащи на облагане съгласно други правни системи.

Жалба, подадена на 29 ноември 2016 г. — QC/Европейски съвет

(Дело T-834/16)

(2017/C 038/49)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: QC (остров Лесбос, Гърция) (представител: Ch. Ladis, avvocato)

Ответник: Европейски съвет

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени „Декларация ЕС—Турция“ от 18 март 2016 г., публикувана на същата дата с прессъобщение № 144/16;

- да се обяви недействителността на всички породени от нея последици;
- да се произнесе по реда на бързото производство;
- да постанови незабавното спиране на споразумението.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание почива върху довода, че споразумението нарушава формалноправните и материалноправните изисквания и същевременно е опорочено от превишаване на власт.
2. Второто основание е изведено от релевантните доклади, обосновани от Amnesty International, които свидетелстват за посочените по-горе нарушения и за хуманитарната криза, породена от споразумението.
 - Прилагането на споразумението, което според жалбоподателя е същински международен договор, е довело до систематичното отричане на уредбата в областта на убежището и до пряко нарушение на Женевската конвенция,
3. Третото основание е изведено от информационен документ на членовете на Европейския парламент от Конфедеративна група на Европейската обединена левица
 - Споразумението е довело и продължава да води до „тежко и продължително нарушение“ на ценностите на ЕС.
4. Четвърто основание, изведено от практиката на Европейския съд по правата на човека.
 - В жалбата се разглежда и доказаното на международно равнище твърдение, че Турция не е „сигурна страна“, като се имат предвид практиката на изтезанията и многократните осъждания за нарушения на правата на човека.
5. Пето основание, изведено от ДФЕС.
 - В жалбата се съдържа оплакването, че декларацията, която нецелесъобразно е наречена така, съдържа явно нарушение на дял пети, глава V от Договора за функционирането на ЕС относно „международните споразумения“.
6. Шесто основание, изведено от Хартата на основните права на Европейския съюз.
 - Споразумението нарушава и международното право в областта на правата на човека, включително разпоредбите на Хартата на основните права на ЕС относно човешкото достойнство и категоричната забрана за „колективно връщане“. В жалбата по-специално се подчертава имплицитното нарушение или умишленото неприлагане на изрично посочените директиви, които изискват адекватна реакция от страна на ЕС при „масово навлизане“ на лица в неговите граници, особено, когато те са уязвими, както и директивите, които уреждат процедурите по признаване на международна закрила и правото на убежище.
7. Седмо основание, изведено от документацията на професионални организации и други авторитетни организации.
 - В жалбата се отбелязва наред с друго, че посредством спорното споразумение ЕС е довел както в Гърция, така и в Турция до огромен наплив на хора, които преживяват при мизерни условия и напълно лишени от права, без да се има предвид фактът, че е възможно те вече да са били подложени на насилие от страна на силите на реда.
 - На последно място, жалбата се основава на констатацията, че изправен пред бедствено хуманитарно и социално положение, ЕС явно не е изпълнил своите задължения по общностното и международното право.

Жалба, подадена на 28 ноември 2016 г. — Швеция/Комисия

(Дело T-837/16)

(2017/C 038/50)

Език на производството: шведски

Страни

Жалбоподател: Кралство Швеция (представители: A. Falk и F. Bergius)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение C(2016) 5644 на Комисията от 7 септември 2016 година за издаване на разрешение за някои видове употреба на веществата оловен сулfoxромат жълт и оловен хроматомолибдатсулфат червен съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (обжалваното решение), и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: Комисията е превишила изпълнителните си правомощия по член 291, параграф 2 ДФЕС и Регламент (ЕО) № 1907/2006.
 - Комисията е превишила изпълнителните си правомощия, като се е произнесла в нарушение на член 55 и член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 и е издала исканото разрешение, без да са изпълнени предвидените в Регламента условия за това и в противоречие с целта на Регламента.
 - Комисията се е произнесла в нарушение на член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006, като е издала разрешение, без да извърши своя преценка на условията за издаване на разрешението съгласно този член и без надлежно да проучи дали са изпълнени предвидените в този член условия за издаване на разрешение.
 - Освен това Комисията се е произнесла в нарушение на член 55 от Регламент № 1907/2006, като е издала разрешението в противоречие с целта на разрешителния режим, и по-конкретно целта за гарантиране на безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар и постепенната замяна на веществата, пораждащи сериозно безпокойство, с подходящи алтернативни вещества или технологии, когато това е икономически и технически надеждно.
2. Второ основание: Комисията е действала въз основа на явно неправилна преценка и при неправилно прилагане на закона.
 - Тук се изтъкват същите обстоятелства като изложените във връзка с първото основание. Допуснатите от Комисията и описани по-горе нарушения на член 55 и член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 всъщност означават, че Комисията е приела обжалваното решение въз основа на явно неправилна преценка и при неправилно прилагане на закона.
3. Трето основание: Комисията не е спазила принципа на превантивността и не е изпълнила задължението си за мотивиране.
 - Комисията не е спазила принципа на превантивността, като е издала разрешение, без да извърши своя преценка на условията за това по член 60, параграф 4 от Регламент № 1907/2006 и без надлежно да проучи дали са изпълнени предвидените в този член условия за издаване на разрешение.
 - При всички случаи Комисията не е изпълнила задължението си за мотивиране съгласно член 296 ДФЕС, член 130 от Регламент № 1907/2006 и принципа на добра администрация, тъй като от обжалваното решение не става ясно как Комисията е преценила дали са изпълнени условията за издаване на разрешение, предвидени в член 60, параграф 4 от Регламента.

Иск, предявен на 30 ноември 2016 г. — ВР/Агенция на Европейския съюз за основните права

(Дело T-838/16)

(2017/C 038/51)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: ВР (Виена, Австрия) (представител: E. Lazar, lawyer)

Отвeтник: Агенция на Европейския съюз за основните права (FRA)

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да осъди ответника да заплати имуществените и неимуществените вреди, претърпени от ищеца в резултат от злоупотребата и изтичането на неговите/нейните лични данни и от други нередности, допуснати при обработването от страна на ответника на исканията на ищеца за достъп до документи на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, както и на исканията по член 13 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета 45/2001 относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни;
- да осъди ответни да заплати обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от ищеца в резултат от нарушенията на редица норми, които предоставят права на частноправните субекти;
- да осъди ответника да заплати обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от ищеца поради неправомерните действия на ответника при изпълнението на решението на Общия съд по дело T-658/13P;
- да осъди ответника да заплати обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди;
- да осъди ответника да заплати обезщетение за имуществените вреди;
- да осъди ответника да възстанови на ищеца платените от него съдебни разноски за правни консултации в досъдебната фаза;
- да осъди ответника да заплати лихви за забава върху евентуално присъдената сума;
- да осъди ответника да заплати всички разноски, дори и при отхвърляне на иска.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага две основания.

1. Първото основание — нарушение на норми, които предоставят права на частноправните субекти, включително, но не само, нарушение на правилата за защита на личните данни, предвидени в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 4, параграф 4 от същия регламент и правилата за прилагане на Регламент 1049/2001, нарушение на член 8 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКЧП), нарушение на правилата за защита на личните данни, предвидени в различни разпоредби на Регламент № 45/2001 и в правилата за прилагане на Регламент 45/2001, и неизпълнение на задължението за полагане на дължимата грижа.
2. Второто основание — нарушение на задължението за поверителност, довело до изтичане на лични данни на ищеца и оповестяването им на трети лица и на пресата, както и твърдяна злоупотреба с власт и явна и сериозна липса на полагане на дължима грижа при обработването на личните данни на ищеца.

Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — Repower/EUIPO — repowermap (REPOWER)

(Дело T-842/16)

(2017/C 038/52)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Repower AG (Брузио, Швейцария) (представители: R. Kunz-Hallstein и H. Kunz-Hallstein, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: repowermap.org (Берн, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: международна регистрация на марката „REPOWER“, посочваща Европейския съюз — регистрация № 1 020 351 с посочване на Европейския съюз

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 26 септември 2016 г. по преписка R 2311/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 ноември 2016 г. — dm-drogerie markt/EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)

(Дело T-843/16)

(2017/C 038/53)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Карлсруе, Германия) (представители: T. Strack и O. Bludovsky, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Нюрнберг, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Foto Paradies“ — марка на Европейския съюз № 10 707 933

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 15 септември 2016 г. по преписка R 1194/2015-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 29 ноември 2016 г. — Alpirsbacher Klosterbräu Glauner/EUIPO (Klosterstoff)**(Дело T-844/16)**

(2017/C 038/54)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG (Алпирсбах, Германия) (представители: W. Göpfert, Rechtsanwalt и S. Hofmann, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Klosterstoff“ — заявка за регистрация № 13 945 944

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 6 октомври 2016 г. по преписка R 2064/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б), в) и ж) от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 1 декември 2016 г. — Deichmann/EUIPO — Vans (V)**(Дело T-848/16)**

(2017/C 038/55)

*Език на жалбата: немски***Страни**

Жалбоподател: Deichmann SE (Есен, Германия) (представител: C. Onken, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Vans, Inc. (Сайпръс, Калифорния, Съединени американски щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение „V“) — заявка за регистрация № 10 345 403

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 септември 2016 г. по преписка R 2129/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- нарушение на член 151, параграф 2 от Регламента относно марката на Европейския съюз във връзка с правило 19, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 2868/95,
- нарушение на правило 19, параграф 2, буква а), подточка ii) и параграф 3, както и на правило 20, параграф 1 от Регламент № 2868/95,
- нарушение на принципите на правна сигурност, на добра администрация, на равно третиране, както и на забрана за обратно действие.

Жалба, подадена на 4 декември 2016 г. — PGNiG Supply & Trading/Комисия

(Дело T-849/16)

(2017/C 038/56)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: PGNiG Supply & Trading GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: M. Jeżewski, adwokat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 28 октомври 2016 г. за изменение на условията за неприлагане на някои изисквания на правото на Съюза по отношение на газопровода OPAL,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага 14 основания.

1. Първо основание: нарушение на основните права и неправилна преценка на акта, по който започва производството за изменение на дотогавашното изключение от някои изисквания на правото на Съюза, предвидено през 2009 г. за газопровода OPAL по силата на решение на германската Федерална мрежова агенция.
2. Второ основание: липса на компетентност за вземане на решение за изменение на предвиденото за газопровода OPAL изключение от някои изисквания на правото на Съюза.
3. Трето основание: неправилно тълкуване на предпоставките за допускане на изключение по отношение на дадена газова инфраструктура съгласно член 36, параграф 1 във връзка с член 2, точка 17 от Директива 2009/73/ЕО.
 - Съгласно член 36, параграф 1 от Директива 2009/73/ЕО изключение се допуска единствено по отношение на междусистемни газопроводи, съоръжения за ВПГ и съоръжения за съхранение. Същевременно „междусистемен газопровод“ е преносен газопровод, който пресича или се разпростира върху границата между две държави членки с единствената цел да свърже националните газопреносни системи на тези държави членки.
 - Газопроводът OPAL не е „междусистемен“, тъй като свързаният с него газопровод Gazela, който минава през Чехия, е транзитен газопровод за пренос на газа от OPAL обратно към Германия.

4. Четвърто основание: неправилно тълкуване на предпоставките за допускане на изключение по отношение на дадена газова инфраструктура съгласно член 36, параграф 1, буква б) във връзка с член 2, точка 33 от Директива 2009/73/ЕО.
 - Едно от условията за допускане на регулаторно изключение за големи нови газови инфраструктури е нивото на риска, свързан с инвестицията, да е такова, че инвестицията не би била направена, ако не се допусне регулаторното изключение.
 - Инвестицията за изграждането на газопровода OPAL е окончателно осъществена и завършена на 13 юли 2011 г., поради което не може да се говори за по-нататъшно наличие на такива рискове.
5. Пето основание: неправилно тълкуване на предпоставките за допускане на изключение по отношение на дадена газова инфраструктура съгласно член 36, параграф 1, букви а) и д) от Директива 2009/73/ЕО, доколкото е прието, че изменението на регулаторното изключение за газопровода OPAL няма негативно отражение върху конкуренцията на газовия пазар.
6. Шесто основание: неправилно тълкуване на предпоставките за допускане на изключение по отношение на дадена газова инфраструктура съгласно член 36, параграф 1, буква а) от Директива 2009/73/ЕО, доколкото е прието, че изменението на регулаторното изключение за газопровода OPAL повишава сигурността на газовите доставки на вътрешния пазар.
7. Седмо основание: несъобразяване на обстоятелството, че при вземането на решение за допускане на изключение по член 36 от Директива 2009/73/ЕО германската Федерална мрежова агенция е длъжна да спазва нормата на член 102 ДФЕС.
8. Осмо основание: нарушение на принципа на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания.
9. Девето основание: нарушение на принципа на пропорционалност.
10. Десето основание: привилегировано третиране на инфраструктурата, до която се отнася освобождаването и чийто статут е несъвместим с правото на Съюза.
11. Единадесето основание: нарушение съответно на членове 274 и 254 от Споразумението за асоцииране между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Украйна, от друга.
12. Тринадесето основание: нарушение на член 7 ДФЕС, доколкото е прието решение, което е в противоречие с други политики на Европейския съюз.
13. Четиринадесето основание: невалидност съгласно член 277 ДФЕС на член 2, точка 33 във връзка с член 36, параграф 1 от Директива 2009/73/ЕО поради произволното въвеждане на дискриминационно разграничение между инфраструктурата, за която може да се допусне регулаторно изключение, и останалата инфраструктура, за която не се допуска такова изключение.

Жалба, подадена на 30 ноември 2016 г. — QE/Eurojust

(Дело T-850/16)

(2017/C 038/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: QE (Гуви, Белгия) (представители: T. Bontinck и S. Cherif, avocats)

Ответник: Eurojust

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да разпреди, преди постановяване на решение по същество, представянето на протоколите от проведеното на 17 март 2016 г. събрание,
- да отмени спорните решения от 22 април 2016 г. и от 18 май 2016 г.,
- да осъди Eurojust да заплати обезщетение за вредата, претърпяна от QE, оценена в размер на 20 000 EUR (двадесет хиляди евро) — с възможност за увеличаване или намаляване на този размер в хода на производството — заедно с лихвите, считано от подаването на жалбата по административен ред на 8 юли 2016 г., изчислени по приложимия в съответния период и определен от Европейската централна банка процент за основните операции по рефинансиране, увеличен с два пункта,
- да осъди Eurojust да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на правно основание, от нарушение на правото на изслушване, както и от нарушение на принципа на пропорционалност, които опорочават решението от 22 април 2016 г.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 23, параграф 2 от приложение IX към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, от явна грешка в преценката, от нарушение на принципа на пропорционалност и на задължението за полагане на грижа, които опорочават решението от 18 май 2016 г.
3. Третото основание е изведено от злоупотреба с власт и конфликт на интереси, които опорочават и двете обжалвани решения.

Жалба, подадена на 5 декември 2016 г. — Barata/Парламент

(Дело T-854/16)

(2017/C 038/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Joao Miguel Barata (Evere, Белгия) (представители: G. Pandey, D. Rovetta, lawyers, и J. Grayston, solicitor)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- като предварително искане, ако е необходимо, да обяви член 90 от Правилника за длъжностните лица за недействителен и неприложим в настоящото производство, на основание на член 277 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
- да отмени изцяло оспореното решение, а именно, решението на директора на дирекция „Човешки ресурси“ от 29 януари 2016 г. да не включи името на жалбоподателя в списъка с подбрани кандидати, както и решението от 25 август 2016 г., с което се отхвърля жалбата по член 90 от Правилника за длъжностните лица;
- да отмени вътрешното обявление за конкурс 2015/023, разпространено сред персонала на 18 септември 2015 г.;
- да отмени изцяло проекта на списък с длъжностни лица, подбрани за участие в горепосочената програма за обучение;
- да осъди ответника да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания за нарушение на Правилника за длъжностните лица, съществени процесуални нарушения, както и нарушение на Договорите за ЕС и на общите принципи на правото на ЕС:

1. Първото основание — твърдение за явна грешка в преценката.
2. Второто основание — твърдяно нарушение на принципа за ефективна съдебна защита, нарушение на член 41 от Хартата на основните права на ЕС и твърдение за незаконосъобразност и неприложимост на основание на член 277 от Договора за функционирането на Европейския съюз, свързано с незаконосъобразността и неприложимостта на член 90 от Правилника за длъжностните лица.
3. Третото основание — твърдяно нарушение на изискванията за добра администрация.
4. Четвъртото основание — твърдяно нарушение на принципа на пропорционалност, както и дискриминация.
5. Петото основание — твърдяно нарушение на оправданите правни очаквания на жалбоподателя и на принципа на равенство.

Жалба, подадена на 5 декември 2016 г. — Erdinger Weißbräu Werner Brombach/EUIPO (Форма на голяма чаша)

(Дело T-857/16)

(2017/C 038/59)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Erdinger Weißbräu Werner Brombach GmbH & Co. KG (Ердинг, Германия) (представител: А. Хауп, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на триизмерната марка „Форма на голяма чаша“ — заявка за регистрация № 1 242 704

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 20 септември 2016 г. по преписка R 659/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи, включително направените в производството по обжалване пред тази служба.
- да проведе съдебно заседание за изслушване на устните състезания.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — Damm/EUIPO — Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)

(Дело T-859/16)

(2017/C 038/60)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sociedad Anónima Damm (Барселона, Испания) (представител: P. González-Bueno Catalán de Ocón, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG (Ау-Халертау, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка със словния елемент „EISKELLER“ — заявка за марка на ЕС № 12 204 426

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 5 септември 2016 г. по преписка R 2428/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 6 декември 2016 г. — Wirecard/EUIPO (mycard2go)

(Дело T-860/16)

(2017/C 038/61)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Wirecard AG (Ашхайм, Германия) (представител: A. Bayer, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „mycard2go“ — заявка за регистрация № 14 303 465

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 3 октомври 2016 г. по преписка R 281/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да върне преписката на ответника с оглед продължаване на производството по регистрация на марка на Европейския съюз 014303465,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително направените разноски в производството по обжалване пред EUIPO.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009 във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — C & J Clark International/Комисия

(Дело T-861/16)

(2017/C 038/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: C & J Clark International Ltd (Съмърсет, Обединено кралство) (представители: A. Willems и S. De Knop, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1647 на Комисията от 13 септември 2016 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Виетнам и произведени от Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. и свързаното с него дружество Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, и за изпълнение на решението на Съда на Европейския съюз по съединени дела C-659/13 и C-34/14 (ОВ L 245, стр. 16),
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание: като приела акта без валидно правно основание, Комисията нарушила принципа на предоставената компетентност по член 5, параграфи 1 и 2 ДЕС.
2. Второ основание: като не предприела необходимите мерки, за да се съобрази с решение на Съда от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, Комисията нарушила член 266 ДФЕС.
3. Трето основание: като наложила антидъмпингово мито за вноса на обувки, „осъществен през срока на действие на [обявения за невалиден регламент]“, Комисията нарушила член 1, параграф 1 и член 10, параграф 1 от Основния регламент ⁽¹⁾ и принципа на правната сигурност (недопускане на прилагане с обратна сила).
4. Четвърто основание: като наложила антидъмпингово мито, без да направи нова преценка на интереса на Съюза, Комисията нарушила член 21 от Основния регламент и при всяко положение щяло да бъде явно неправилно да се заключи, че налагането на антидъмпинговото мито било в интерес на Съюза.

5. Пето основание: като приела акт, надхвърлящ необходимото за постигане на преследваната цел, Комисията нарушила член 5, параграфи 1 и 4 ДЕС.

(¹) Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, стр. 21).

Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — fritz-kulturgüter/EUIPO — Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Дело T-862/16)

(2017/C 038/63)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: fritz-kulturgüter GmbH (Хамбург, Германия) (представител: G. Schindler, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sumol + Compal Marcas, SA (Оейраш Карнашиде, Португалия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „fritz-wasser“ — заявка за регистрация № 12 314 753

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 октомври 2016 г. по преписка R 1510/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени обжалваното решение така, че жалбата, подадена пред EUIPO, да бъде изцяло отхвърлена,
- да допусне заявка за регистрация № 012 314 753,
- да осъди възражаващата страна да заплати разноските, направени в производството по възражение; да осъди ответника да заплати останалите разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 5 декември 2016 г. — Le Pen/Парламент

(Дело T-863/16)

(2017/C 038/64)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-Marie Le Pen (Сан-Клу, Франция) (представители: M. Cuccaldi и J.-P. Le Moigne, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на квесторите на Европейския парламент от 4 октомври 2016 г., с което се потвърждава само решението за възстановяване от г-н Jean-Marie Le Pen на сумата от 320 026,23 EUR,
- да отмени решението на Генералния секретар на Европейския парламент от 29 януари 2016 г.,
- да отмени Дебитно известие № 2016-195 от 4 февруари 2016 г.,
- да осъди Европейския парламент да заплати всички съдебни разноски пред настоящата инстанция,
- да осъди Европейския парламент да плати на г-н Jean-Marie Le Pen сумата от 50 000 EUR за възстановяване на подлежащи на възстановяване съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание, свързано с пороци, засягащи процесуалната законосъобразност на обжалваните актове. Това основание има три части.
 - Първа част, според която компетентността в областта на финансовите решения, свързани с политическите партии, и оттам с депутатите, принадлежала на Бюрото на Европейския парламент, а не на Генералният секретар, нито на квесторите.
 - Втора част, според която Бюрото на Европейския парламент не можело да измени естеството и обхвата на своята компетентност. Генералният секретар обаче не доказал наличието на правомерно делегиране от страна на председателя на Бюрото на Парламента, което да го овластява да приема и да уведомява решението от 29 януари 2016 г., свързано с уреждане на отнасящи се до депутати финансови въпроси. Квесторите също нямали компетентност да примат решението от 4 октомври 2016 г., тъй като са сезирани с „решение“, прието от административен орган, който сам по себе си не е компетентен, а именно Генералния секретар на Европейския парламент.
 - Трета част, изведена от липсата на мотиви на решението на квесторите на Европейския парламент.
2. Второ основание, свързано с пороци, засягащи материалноправната законосъобразност на обжалваните актове. Това основание има осем части.
 - Първа част, според която в решението на квесторите не се разглежда въпросът за установяване на недължимия характер на платените суми. От това следвало, че това решение е частично, тъй като в него се разглеждал само въпросът за възстановяването. Така, на този етап не било налице решение относно това дали платените на жалбоподателя суми действително са недължими и следователно решението на Генералния секретар било оттеглено, също както и решението, с което се разпорежда възстановяване на спорните суми.
 - Втора част, според която обжалваните актове били опорочени от явна грешка в преценката.
 - Трета част, изведена от нарушение на принципа на пропорционалност.
 - Четвърта част, изведена от тежестта на доказване, тъй като жалбоподателят не бил длъжен да доказва, че въпросният сътрудник действително работи за него и че работата му е необходима и пряко свързана с изпълнението на депутатския мандат на жалбоподателя.
 - Пета част, според която обжалваните актове нарушавали политическите права на местните сътрудници.
 - Шеста част, според която обжалваните актове били опорочени от злоупотреба с власт и с процесуални правомощия.

- Седма част, според която обжалваните актове имали дискриминационен характер. Освен това единствената цел на обжалваните актове била да навредят на политическата дейност на жалбоподателя.
- Осма част, изведена от засягането на независимостта на жалбоподателя като евродепутат.

Жалба, подадена на 7 декември 2016 г. — Wenger/EUIPO — Swissgear (SWISSGEAR)

(Дело T-869/16)

(2017/C 038/65)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Wenger SA (Дьолемон, Швейцария) (представители: K. Ikas и A. Sulovsky, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Swissgear Sàrl (Баар, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „SWISSGEAR“ — марка на Европейския съюз № 7 197 783

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 20 септември 2016 г. по преписка R 2098/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламента относно марката на Европейския съюз

Жалба, подадена на 8 декември 2016 г. — Groupe Canal +/Комисия

(Дело T-873/16)

(2017/C 038/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Groupe Canal + (Иси ле Мулино, Франция) (представители: P. Wilhelm, P. Gassenbach и O. de Juvigny, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- главно,
- да обяви за недействително Решение АТ.40023 от 26 юли 2016 г. (член 264 ДФЕС),
- при условията на евентуалност,
- да отмени оспорваното Решение АТ.40023 от 26 юли 2016 г. в частта относно френския пазар и настоящите или бъдещите договори на GROUPE CANAL +,
- да постанови всички мерки, които намира за необходими,
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски, направени от дружеството GROUPE CANAL +.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: Комисията допуснала явна грешка в преценката, като приела, че с оглед на целта му договорът между GROUPE CANAL + и Pictures International Limited (наричано по-нататък „Paramount“) е в противоречие с член 101, параграф 1 ДФЕС и че предложените от Paramount ангажменти не засягат културното многообразие и по-общо финансирането и експлоатирането на филми в ЕИП. По това основание са изложени две твърдения.
 - Първо твърдение: забранените клаузи били съвместими с правото в областта на картелите. Първо, обжалваното решение било прието само с оглед на прекалено широко и неправилно от правна гледна точка схващане за понятието за антиконкурентна цел, вследствие на което Европейската комисия не анализирила или поне не доказала последиците от териториалните клаузи. Второ, преценката на твърдения антиконкурентен характер на териториалните клаузи следвала само от неправилно разбиране за функционирането на пазара на платена телевизия. Трето, клаузите за териториална изключителност, приети от Комисията за антиконкурентни, всъщност били необходими за ефективната, основана на качествата конкуренция на пазара на платената телевизия.
 - Второ твърдение: обжалваното решение засягало културното многообразие, финансирането и експлоатирането на филми. Първо, вследствие на обжалваното решение се ограничавало финансирането на аудиовизуални продукти на френски език, като се нарушавала конкуренцията на пазара на платената телевизия. Второ, ограничавайки финансирането на аудиовизуалните продукти, обжалваното решение водело и до ограничаване на качеството и многообразието на предлаганите на потребителя продукти.
2. Второ основание: Комисията явно превишила пределите на правото си на преценка, като приела ангажменти, вследствие на които могат да отпаднат опасенията относно конкуренцията, които тя не била изразила в предварителната си оценка. По това основание са изложени две твърдения.
 - Първо твърдение: обжалваното решение се отнасяло до ангажменти, обхващащи всички договори между жалбоподателя и телевизионни оператори от ЕИП, при положение че в предварителната оценка били посочени само договорите относно изключителни права за Обединеното кралство и Ирландия.
 - Второ твърдение: съгласно формулировката на ангажиментите те нямало да се прилагат за Обединеното кралство, след като то напусне Европейския съюз, при положение че шели да продължат да се прилагат на други пазари, които не били посочени в изложението на възраженията и анализирани от Комисията.
3. Трето основание: Комисията допуснала явено нарушение на принципа на пропорционалност. По това основание са изложени три твърдения.
 - Първо, ангажиментите, станали задължителни с обжалваното решение, не били подходящи с оглед на опасенията относно конкуренцията, изразени преди това от Комисията.
 - Второ, ангажиментите, станали задължителни с обжалваното решение, не зачитали интересите на третите лица, поради което тези мерки не били пропорционални и трябвало да бъдат отменени.

— Трето, Общият съд трябвало да признае необходимостта Комисията да следи за пропорционалността на ангажиментите спрямо третите заинтересовани лица.

4. Четвърто основание: Комисията злоупотребила с властта си, тъй като ангажиментите, станали задължителни вследствие на решението ѝ, влияели върху законодателния процес, протичащ пред Европейския парламент, който изразил резерви и опасения във връзка с премахването на териториалността на лицензите в аудио-визуалния сектор и последиците за финансирането на киното, концентрацията в сектора и културното многообразие. Комисията не отчела това, като чрез преговори с едно-единствено, неевропейско предприятие, а именно Paramount, предредила изхода от важни законодателни дебати. По това основание са изложени две твърдения.

— Първо твърдение: с обжалваното решение се постигала цел, която попадала в пределите на правомощията и целите на законодателя, а не на Комисията, която по този начин заела мястото на европейския законодател.

— Второ твърдение: съвкупността от улики, представени от GROUPE CANAL +, можело да се приеме за начало на доказателство, което хвърля сериозно съмнение върху констатациите на Комисията в обжалваното решение.

Жалба, подадена на 9 декември 2016 г. — Karelia/EUIPO (KARELIA)

(Дело T-878/16)

(2017/C 038/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ino Karelia (Каламата, Гърция) (представител: M. Karpathakis, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „KARELIA“ — заявка за регистрация № 964 502

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 19 септември 2016 г. по преписка R 1562/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 16 декември 2016 г. — Република Полша/Комисия

(Дело T-883/16)

(2017/C 038/68)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: B. Majczyna)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 28 октомври 2016 г. за изменение на условията за изключване на газопровода Oral от обхвата на задължението за прилагане на правилата за достъп на трети лица (ТРА) и тарифните регулации съгласно Директива 2003/55/ЕО,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание: нарушение на член 36, параграф 1, буква а) от Директива 2009/73/ЕО във връзка с член 194, параграф 1, буква б) ДФЕС и на принципа на солидарност, доколкото е допуснато ново регулаторно изключение за газопровода Oral, въпреки че то застрашава сигурността на газовите доставки.
2. Второ основание: произнасяне на Комисията извън кръга на правомощията ѝ и в нарушение на член 36, параграф 1 във връзка с член 2, точка 17 от Директива 2009/73/ЕО, доколкото е допуснато ново регулаторно изключение за газопровода Oral, въпреки че той не е „междусистемен газопровод“.
3. Трето основание: нарушение на член 36, параграф 1, буква б) от Директива 2009/73/ЕО, доколкото е допуснато ново регулаторно изключение за газопровода Oral въпреки липсата на риск инвестицията да не бъде направена, ако не се допусне такова изключение.
4. Четвърто основание: нарушение на член 36, параграф 1, букви а) и д) от Директива 2009/73/ЕО, доколкото е допуснато ново регулаторно изключение за газопровода Oral въпреки негативното отражение на това изключение върху конкуренцията.
5. Пето основание: нарушение на обвързващи Европейския съюз международни договори, а именно на Договора за енергийната харта, Договора за създаване на Енергийна общност и Споразумението за асоцииране с Украйна.

Жалба, подадена на 15 декември 2016 г. — Multiconnect/Комисия

(Дело T-884/16)

(2017/C 038/69)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Multiconnect GmbH (Мюнхен, Германия) (представители: J.-M. Schultze, S. Pautke и C. Ehlenz, Rechtsanwälte)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени действията на Комисията, предприети чрез отдел „контрол на сливанията“ към Генерална дирекция „Конкуренция“ в рамките на прилагането на третото изискване („non-MNO-Remedy“ (корективна мярка за изключване на операторите на мобилни мрежи)) от Решение M.7018, и по-специално становищата, изразени с имейлите от 11 октомври 2016 г. и от 29 октомври 2016 г., с които, като се изключват операторите на виртуални мобилни мрежи (наричани накратко „ОВММ“), какъвто е и жалбоподателят, се ограничава приложното поле на мярката „non-MNO-Remedy“ единствено до обикновените доставчици на услуги;
- при условията на евентуалност, да отмени Решение C(2014) 4443, окончателен по преписка M.7018;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: нарушение на договорите или на правна норма, която следва да се приложи с оглед на тяхното изпълнение

Жалбоподателят твърди, че ответникът допуснал грешка при прилагането на правото с оглед на начина, по който последният тълкувал и прилагал Решение C(2014) 4443, окончателен по преписка M.7018, както и поетите във връзка с това ангажменти, доколкото ответникът ограничил приложното поле на т.нар. корективна мярка „non-MNO-Remedy“, с която задължил Telefónica да предостави на трети лица (по конкретната преписка — трети лица, следващи бизнес модела на доставчик на услугата) достъп до 4G услугите, предлагани на пазара на едро на мобилни услуги, но ответникът не задължил Telefónica в съответствие с мярката „non-MNO-Remedy“ да предостави достъп до 4G услугите на трети лица, следващи бизнес модела на OВММ.

2. Второ основание, повдигнато при условията на евентуалност: нарушение на договорите или на правна норма, която следва да се приложи с оглед на тяхното изпълнение, както и явна грешка в преценката и липса на мотиви, доколкото в Решение C(2014) 4443 се приема погрешно, че предвид поетите във връзка с това ангажменти от страна на Telefónica можело да отпаднат съмненията за наличие на проблеми от гледна точка на конкуренцията.

Жалба, подадена на 15 декември 2016 г. — Mass Response Service/Комисия**(Дело T-885/16)****(2017/C 038/70)***Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Mass Response Service GmbH (Виена, Австрия) (представители: J.-M. Schultze, S. Pautke и C. Ehlenz, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви за недействителни действията на Комисията, извършени от отдел „Контрол върху сливанията“ към Генерална дирекция „Конкуренция“ в рамките на прилагането на третото условие (т.нар. корективна мярка за субектите, които не са оператори на мобилни мрежи (ОММ), „non-MNO-Remedy“) от Решение M.7018, и по-специално изразената ѝ в имейлите от 24 октомври 2016 г. и от 29 октомври 2016 г. позиция, която — изключвайки операторите на мобилни виртуални мрежи (mobile virtual network operators) като жалбоподателя — свежда корективната мярка за субектите, които не са ОММ (non-MNO-Remedy), до обикновените доставчици на услуги,
- при условията на евентуалност, да отмени Решение C(2014) 4443 окончателен по преписка M.7018,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания в подкрепа на жалбата си, които по същество са идентични или сходни на изложените по дело T-884/16, Multiconnect/Комисия.

Определение на Общия съд от 26 октомври 2016 г. — Полша/Комисия**(Дело T-167/16) ⁽¹⁾****(2017/C 038/71)***Език на производството: полски*

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 243, 4.7.2016 г.

Определение на Общия съд от 5 декември 2016 г. — McGillivray/Комисия**(Дело T-535/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 038/72)

Език на производството: френски

Председателят на осми състав разпорежи делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 16.3.2015 г. (дело, заведено първоначално пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-12/15 и препратено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

